

INSPECTORATUL
ȘCOLAR
JUDEȚEAN
TELEORMAN

”Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat.”

Burrhus Frederic Skinner

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Publicație periodică a Casei Corpului Didactic Teleorman

Ediție specială dedicată Simpozionului Național

„VIAȚA, UN JOC SERIOS”

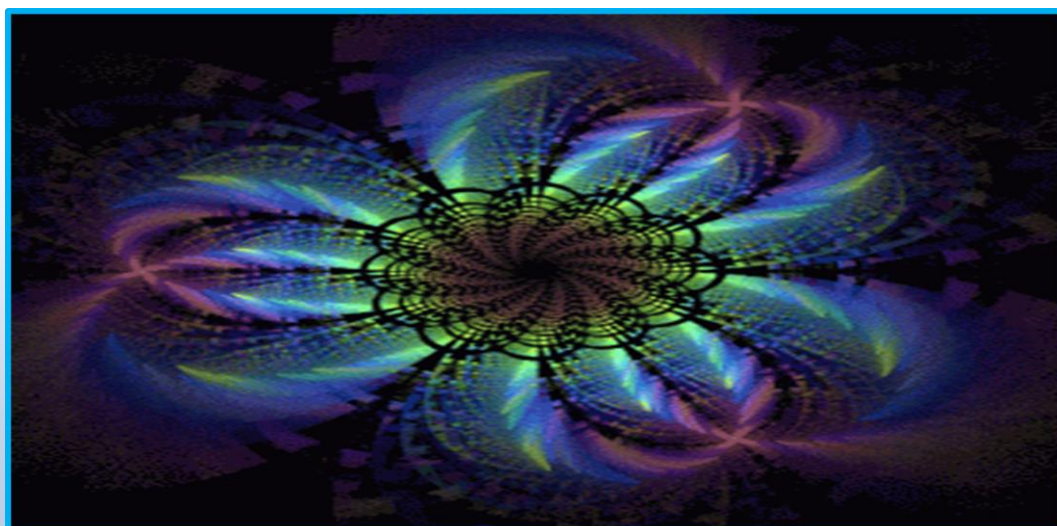
Ediție on-line

ISSN – 2558 – 8893

ISSN – L 2558-8893

Nr.35
Iunie 2023

2023

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN

Strada Carpati nr. 15; Alexandria, cod: 140059

TEL: 0247/315636; FAX: 0347/407064

E-mail: ccd_tr@yahoo.com

Site: <http://ccd.isjtr.ro>

**Creativitate și inovare
didactică!**

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN
propune cadrelor didactice și personalului didactic
auxiliar să-și facă cunoscută activitatea în
filele revistei noastre.

”ÎMPREUNĂ PENTRU UN NOU ÎNCEPUT!”

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Director

Prof. Prof. Daniela Ramona VÎJĂ

Comitet științific:

Prof. Daniela Ramona VÎJĂ

Prof. dr. Valeria GHERGHE

Prof. dr. Alexandra NEGREA

Redactor șef:

Prof. Daniela Ramona VÎJĂ

Colectivul de redacție:

Prof. metodist Ionuț BOLOG

Prof. metodist Nicoleta CRĂIȚĂ

Prof. metodist Ștefan Florin IANCU

Prof. metodist Corina ȘTEFAN

Prof. metodist Andra NEGRILĂ

Inf. Mariana POPA

Bibliotecar Rozalinda MÎRTÎCU

Ec. Adina CONSTANTIN

Secretar Loredana COMAN

Tehnoredactare computerizată

Inf. Mariana POPA

Revista ***CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN*** a fost editată conform
Regulamentului de organizare și funcționare a Casei Corpului Didactic, aprobat prin
Ordinul Ministrului Educației și Cercetării Nr. 4713 din 23.08.2010.

Responsabilitatea afirmațiilor conținute în materialele publicate revine în totalitate
autorilor.

CUPRINS

Profesor	Denumire lucrare	Școala de proveniență	Pag.
Almăjanu Adriana	Importanța educației digitale pentru copii în era tehnologiei	Școala Gimnazială „G. D. Ghica” Peretu	5
Bria Daniela	Educația on-line, o necesitate a învățământului actual	Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede	7
Catalan Florentina Păun Adrian	Metode și strategii de învățare Centrate pe elev	Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede	8
Ciovîna Elena Soare Tatiana Mihaela	Strategii educaționale utilizate în predarea-învățarea on-line	Palatul Copiilor Alexandria	11
Constantin Claudia	Digitalizarea învățământului românesc	Colegiul Economic „Ion Ghica” Brăila	13
Crăiță Nicoleta, Popa Mariana	Educația online, o necesitate a învățământului actual	Casa Corpului Didactic Teleorman	15
Cucu Mihaela	Folosirea instrumentelor digitale în învățământul primar	Școala Gimnazială “G. D. Ghica” Peretu	17
Dobre Dan Dobre Valentina	Educația digitală în accentuarea potențialului de învățare	Liceu Tehnologic „Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede Palatul Copiilor Alexandria Clubul Copiilor Roșiorii de Vede	18
Drăgan Aurelia	Digitalizarea în România	Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alexandria	21
Dragnea Adrian	Siguranța pe internet	Liceu Tehnologic „Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede	22
Dragnea Laura	Bullyingul în școală și în spațiul virtual	Liceu Tehnologic „Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede	24
Drăgușin Gabriela Dumitra	Beneficiile educației digitale	Liceu Tehnologic „Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede	26
Enache Elena Mădălina Hagiu Mihaela	Impactul platformelor educaționale în școala românească	Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, București	28
Gogoi Daniela	Inovații în era digitală	Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede	29
Hagiu Violeta Alina Cepan Daniela Alina	Educația prin metoda proiectului – factor strategic al dezvoltării personale	Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alexandria	33
Iancu Ștefan Bolog Ionuț	Integrarea instrumentelor digitale in procesul de predare	Casa Corpului Didactic Teleorman	34
Iordache Ana Maria Carmen	Metoda proiectul și utilizarea lui în matematică prin intermediul calculatorului	Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiorii de Vede	38
Jacola Germina Teodora Iorga Monica	Laboratorul de științe	Școala Gimnazială Nr. 2 Videle	39

Matei Mihaela Anca	Sistemul educațional în era digitală	Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu	42
Năiță Cărmidă Ileana Cheran Nicușor Cristian	Dezvoltarea competențelor în era digitală	Școala Gimnazială „Anghel Manolache” Scrioaștea Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede	43
Nistor Alina Rădiță Cristina	Instrumente on-line de învățare	Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede	46
Pîrvu-Vișa Viorica Pîrvu-Vișa Adelin	Educația digital – avantaje și dezavantaje	Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede	49
Pîrvulescu Valentina Livia Pîrvulescu Eugenia	Tranziția și impactul educației digitale	Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu” Mihăilești	51
Preduşel Iulian Stăncioiu Mirela	Educația în era digitală	Liceul Tehnologic „Anghel Saligny Roșiorii de Vede	53
Liliana Scarlat	Educația – o necesitate pentru reușita în viață	Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede	54
Staicu Eugenia Viorica	O lume mai bună pentru toți copiii: întoarcerea la valori” – proiect educațional	Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede	56
Stănciulescu Florentina Cristina Iliescu Daniela	Îmbunătățirea continuă a calității educației	Colegiul Național „Ecaterina Teodorescu”, Tg-Jiu Liceul Teoretic Berbești	58
Șerban Adrian	Abordare în era digitală privind alternarea activităților în sistem sincron și asincron	Palatul Copiilor Alexandria	60
Tudor Alexandru Stefan Tudor Iustina	Importanța matematicii în dezvoltarea jocurilor video	Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede	62
Udma Arleziana Emilia Joița Maria Magdalena	Rolul cadrului didactic în formarea aptitudinilor matematice la elevi	Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede Școala Gimnazială nr. 156 București	65
Vîjă Daniela Ramona	Softul educațional, mijloc eficient în realizarea unui învățământ formativ	Casa Corpului Didactic Teleorman	68

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI DIGITALE PENTRU COPII ÎN ERA TEHNOLOGIEI

*Prof. învă. primar Almăjanu Adriana
Școala Gimnazială "G. D. Ghica" Peretu*

Educația digitală reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare-învățare-evaluare. Practic, manualul tradițional și tabla neagră clasică s-au transformat într-un ecran colorat cu numeroase fișiere, imagini și video-uri educative, astfel încât copiii să poată asimila mai ușor și rapid informațiile.

Chiar dacă educația digitală nu poate înlocui pe deplin metodele clasice de învățare, aceasta vine în sprijinul elevilor dornici să exploreze și să asimileze informații noi prin diverse metode și cursuri practice, cu exerciții aplicate. Copiii nu doar că își pot îmbunătăți și perfecționa abilitățile digitale, ci își pot exprima creativitatea, cultiva spiritul analitic și critic, dar și un set de abilități utile pentru un viitor job. Astfel, indiferent de contextul social, economic sau politic, educația digitală este mai mult decât o simplă alternativă pentru cei mai pasionați dintre copii, ci mai degrabă o necesitate.

Contextul pandemic nu a făcut decât să evidențieze cât de importantă este educația digitală într-o societate dominată de tehnologie. Dacă până să înceapă criza sanitară, alfabetizarea digitală era văzută mai degrabă ca o simplă opțiune, în prezent aceasta a devenit o componentă esențială pentru învățământ, dezvoltarea de noi abilități, dar și pentru meseriile viitorului.

Deși în ultimii ani tehnologia și implicit educația digitală au luat amploare la nivel global, România se află printre țările cu cel mai mic procent de tineri alfabetizați digital din Europa. Conform datelor publicate de EUROSTAT, în anul 2019 România se afla pe ultimul loc în Uniunea Europeană în ceea ce privește procentul de tineri între 16 și 24 de ani care au competențe digitale de bază. Aceste competențe asigură inclusiv accesul la școli, universități sau cursuri de formare.

Principalele motive pentru care educația digitală din România este sub media celorlalte țări europene sunt:

- Lipsa de echipamente performante din școli;
- Lipsa unui curriculum dedicat educației digitale încă de la grădiniță;
- Lipsa de profesori sau specialiști în domeniul digital în școli;
- Platforme educaționale insuficiente;
- Lipsa conexiunii la internet în anumite zone.

Care sunt avantajele educației digitale și ce au de pierdut copiii fără abilități digitale?

Termenul „digital” este asociat adesea cu flexibilitate, conectivitate și viitor, iar educația digitală le include pe toate acestea. Scopul principal al alfabetizării digitale timpurii este să-i încurajeze pe cei mici să îmbrățișeze schimbarea și inovația mult mai ușor dar și să-i învețe cum să creeze propriile produse virtuale. În plus, cu ajutorul unei baze solide în materie de cunoștințe în domeniul digital, copiii și tinerii nu doar că ar putea face față cu brio situațiilor similare cu cele întâmpinate în contextul pandemic, ci și la capitolul joburi și meserii ale viitorului.

Principalele avantaje ale educației digitale de la vârste cât mai mici sunt:

- Procesul de învățare devine mai eficient în timp;
- Accesul rapid și ușor pentru oricine (inclusiv pentru copiii cu dizabilități);

- Acces la numeroase materiale și unelte digitale interesante, pentru a face cursurile mai interactive și captivante;
- Profesorii pot personaliza procesul de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor;
- Cultivarea unei mentalități ce permite adaptarea constantă la noile tehnologii și implicit la viitor;
- Flexibilitatea de a reveni asupra lecțiilor, accesând înregistrările video;
- perspectivă de ansamblu asupra progresului (studentii/elevii pot vedea o înregistrare online a muncii lor, notele obținute, dar și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească pentru a termina cursul);
- Pregătirea și adaptarea pentru joburile viitorului și pentru cerințele de pe piața de muncă (aproximativ toate meseriile din viitor vor presupune cunoștințe digitale).

Dezvoltarea unor abilități digitale vine la pachet cu numeroase beneficii pentru copii, însă învățământul și predarea online pot avea dezavantajele lor. Pe perioada pandemiei, atât copiii, cât și părinții și profesorii s-au confruntat cu anumite impedimente, atât din punct de vedere logistic, cât și la nivel de comunicare și relații interumane.

Iată care ar fi principalele dezavantaje:

- Lipsa de interacțiune fizică și repercursiunile sale (izolare socială);
- Abilitățile de comunicare față în față pot fi afectate;
- Tendința de a acorda mai multă atenție asupra teoriei, decât activităților practice;
- Anumite discipline sau domenii nu pot fi susținute exclusiv online.

Educația digitală trebuie să devină o investiție de viitor. Cunoștințele digitale s-au transformat dintr-o simplă opțiune în normalitate, iar inovația și dezvoltarea tehnologiilor nu se va opri aici.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcționalitățile echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Lecțiile interactive îi determină pe elevii nativi digitali să își dorească să participe activ la ore.

Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare.

În această perioadă, în care învățarea online a dobândit o nouă dimensiune, cu toții avem nevoie de informații, tehnici și strategii specifice. Tehnologia schimbă școala, iar educația online provoacă atât elevii cât și profesorii să se adapteze cu rapiditate la nou.

Bibliografie:

- <https://www.logiscool.com/ro/blog/2020-08/educatie-alfabetizare-digitala>
- <https://www.edupedu.ro/ce-inseamna-educatie-digitala-performanta-in-scolile-din-romania-p/>
- <https://cursuridigitale.ro/cursuri/provocari-si-solutii-in-educatia-digitala>

EDUCAȚIA ON-LINE, O NECESITATE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ACTUAL

Prof. Bria Daniela

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede

În ultimii ani, școala românească a manifestat deschideri evidente către tendințele europene în domeniul educației. În acest sens, a prins rădăcini termenul de ”interdisciplinaritate”, astfel impunându-se noi cerințe didactice. În acest sens, metodele de predare-învățare-evaluare s-au diversificat, au apărut metode bazate pe resurse meta-educative, cel mai adesea apelându-se la calculatorul conectat sau nu la internet: profesorii folosesc acum în procesul de predare-învățare prezentări power-point, filme educative, platforme educaționale, iar elevii sunt evaluați cu ajutorul unor chestionare on-line, a unor potofolii generate în mediul virtual.

Pe acest fond, al evoluției societății, al diversificării instrumentelor de lucru și al terenului pe care l-a câștigat conexiunea la internet, de la mediul școlar la viața de zi cu zi, impunerea calculatorului sau, mai nou, a altor instrumente de comunicare on-line (smartphone, tabletă etc.) a fost inevitabilă. Deși a fost oarecum natural acceptat la orele aferente disciplinelor exacte, prezența calculatorului la orele de comunicare în limba maternă sau în limbile străine studiate a fost respinsă la început. Formarea într-o școală tradițională a profesorilor de Limba și literatura română din primele două decenii ale secolului XXI, pe de o parte, ideea de clișeu și de învățare mecanică, dar mai ales ideea de eliminare a creativității, au stat la baza respingerii inițiale a prezenței calculatorului la această disciplină. Jean Piaget considera chiar că *”învățământul programat conduce bine învățarea, dar nu ajută deloc la creație”*

Pe fondul actualei pandemii de Sars-COV2, subiectul educației on-line a devenit cât se poate de actual, a strânit nenumărate discuții, a scindat opinia publică și breasla dascălilor în două tabere.

În vederea atingerii unui nivel de civilizație comparativ cu cel al statelor mai avansate, societatea românească ar trebui să renunțe la suspiciunile față de utilizarea mijloacelor de informare și de învățare on-line, iar școala să dea o șansă reală conceptului de e-learning. De aceea, ar trebui să luăm exemplul acelor țări cu o bogată experiență în folosirea tehnologiei informației, să încercăm să oferim asupra educației și o altă perspectivă, ca aceea a folosirii unor noi tehnologii, bineînțeles, corelând avantajele și dezavantajele cu scopurile educaționale urmărite.

Tinerii din zilele noastre manifestă un deosebit interes, câteodată dus la extreme, față de mijloacele de comunicare (TV., radio, internet mai ales). Acestea îi pot influența puternic pe adolescenți, iar dacă profesorii nu reușesc să dozeze și să canalizeze aceste resurse în direcția fructificării potențialului pedagogice, extremele atinse pot dăuna grav dezvoltării plenare, culturale și profesionale a tinerilor.

Tocmai de aceea este necesar a încorpora în curriculum tehnici educative bazate pe tehnologia informației, întrucât educația care se face în școli în zilele noastre riscă să devină inadecvată la direcțiile de dezvoltare a societății noastre, atât la nivelul conținuturilor, cât și la nivelul metodelor, în mare parte tradiționale; școala trebuie să observe că pierde în mod accelerat locul principal în seria factorilor de educare și de culturalizare, fiind înlocuită vertiginos de internet.

Schimbările tehnologice accelerate din toate domeniile vieții contemporane cer ca indivizii să dezvolte abilități care să le permită să stăpânească noile tehnologii, să capete competențe în domeniul IT. Omul contemporan trebuie să devină conștient că ceea ce a învățat în adolescență, la liceu și la universitate, nu mai e suficient pentru dezvoltarea profesională și pentru adaptarea la piața muncii,

care e în permanentă schimbare. De aceea, învățarea permanentă reprezintă o parte integrantă din viața acestuia, ca un proces continuu și neîntrerupt, în vederea adaptării la provocările sociale și profesionale.

Un alt interes major pe care trebuie să îl urmărească învățarea asistată de calculator este acela referitor la actorii procesului de învățare. Educații nu mai intră efectiv în săli de clasă, cu pereți și bănci, în schimb, ei beneficiază de resurse virtuale la distanță, prin accesarea regulată sau temporară la diverse rute de formare. Aceștia pot fi asociați pe grupuri de învățare, în funcție de motivația învățării: grupuri tematice, proiecte în comun, grupuri închise sau deschise. Formatorii nu mai sunt acele persoane cu formare recunoscută de o diplomă, ei devin furnizori de resurse, pe baza probării unor competențe trans-disciplinare. O altă categorie de beneficiari ai sistemului de învățământ, părinții, pot avea acces în timp real, atât la conținuturile învățării, cât și la instrumentele de evaluare sau la rezultatele evaluării, accesând secțiuni dedicate lor de pe platformele virtuale de învățare.

Societatea românească actuală trebuie să fie deschisă către o pregătire continuă, care să permită asimilarea de către persoanele participante la procesul de învățământ a mijloacelor specifice tehnologiei informației. Acestea permit depozitarea, accesul și recuperarea unor mari cantități de informație, permit scrierea și citirea textelor în alte formate (hipertext). De aceea, societatea românească, școala românească în special, trebuie să îmbrățișeze ideea de e-learning.

METODE ȘI STRATEGII DE ÎNVĂȚARE CENTRATE PE ELEV

*Catalan Florentina, prof. consilier școlar
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede, Jud. Teleorman
Prof. Păun Adrian Liviu
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede*

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat și responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce privește propria lui educație.

Avantajele învățării centrate pe elev:

- Creșterea motivației elevilor, deoarece aceștia sunt conștienți că pot influența procesul de învățare;
- Eficacitate mai mare a învățării și a aplicării celor învățate, deoarece aceste abordări folosesc învățarea activă;
- Învățarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înțelege;
- Posibilitate mai mare de includere - poate fi adaptată în funcție de potențialul fiecărui elev, de capacitățile diferite de învățare, de contextele de învățare specifice.

Metodele de învățare centrată pe elev fac lecțiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamente, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

Printre metodele care activează predarea-învățarea sunt și cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alții, își dezvoltă abilități de colaborare și ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic și oferă alternative de învățare cu „priză” la copii.

În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiționale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

Strategiile de învățare reprezintă căile folosite în școală de profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viața, lumea, lucrurile, știința. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, de a folosi roadele cunoașterii, transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-i personalitatea.

Potrivit strategiilor didacticii moderne, rolul profesorului este de a facilita învățarea, de a ajuta pe elevi să înțeleagă și să expună puncte de vedere proprii, de a deveni un partener de învățare. Toate acestea determină ca modul de învățare să se realizeze prin cooperare, învățarea având un loc predominant în formarea de competențe și deprinderi practice.

Noile cerințe ale demersului educațional impun restructurarea lecției în direcția folosirii mai frecvente a metodelor interactive de predare - învățare - evaluare. Ele schimbă rolul profesorului în clasă, acesta devenind un moderator al unei dezbateri de idei și probleme, susținător al motivației și interesului elevilor, ghid al elevilor în procesul de dobândire de noi competențe, deprinderi și cunoștințe. Odată cu deplasarea accentului de pe activitatea profesorului pe cea a elevului, noile metode îi determină pe elevi să înțeleagă mai bine logica fenomenelor și faptelor, stimulează formarea de opinii personale, argumentate, încurajează munca individuală, însă, în funcție de situații și spiritul de echipă, contribuie la formarea de deprinderi și atitudini durabile.

Fără a nega metodele de însușire tradițională (expunerea, conversația, demonstrația, modelarea) în prim plan apar metodele active, productive, formative (descoperirea, cercetarea, observarea, experimentarea, lucrul în grup, algoritimizarea, asaltul de idei etc.). Acestea sunt metode care valorifică procesele de cunoaștere, înțelegerea și receptarea mesajelor.

Opțiunea profesorului pentru o metodă sau alta constituie o decizie de mare complexitate. Alegerea unei anumite metode se face în funcție de obiectiv, de conținutul procesului instructiv, de particularitățile de vârstă și cele individuale ale elevului, de experiența și competența didactică a profesorului; pentru elevi, metodele activ –participative utilizate constituie o cale mai eficientă de acces spre cunoaștere. Astfel, elevii capătă noi deprinderi intelectuale și capacități cognitive, atitudini, sentimente și comportamente.

Consider că utilizarea alternativelor metodologice moderne în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având cu adevărat un caracter activ – participativ și o reală valoare educativ – formativă asupra personalității elevilor.

Manualul școlar este un important instrument de lucru pentru elevi. El ar trebui să urmeze îndeaproape programa analitică, folosind un limbaj adecvat, necesar pentru ca elevii să poată atinge obiectivele pedagogice stabilite prin programa școlară în condițiile definite prin principii pedagogice generale.

Strategia didactică este un mod de îmbinare a metodologiei didactice și a mijloacelor de învățământ prin care se asigură proiectarea, organizarea și desfășurarea unei secvențe de instruire.

În procesul de modernizare a tehnologiei didactice s-au impus câteva tendințe de care profesorii trebuie să țină seama:

- valorificarea deplină a metodelor în direcția activizării elevilor;
- accelerarea caracterului formativ al tuturor metodelor utilizate în predare - învățare - evaluare;
- aplicarea cu prioritate a metodelor activ participative, centrate pe elev;
- imprimarea caracterului euristic tuturor metodelor, favorizându-se astfel învățarea prin problematizare și descoperire.

Turul galeriei

Prin tehnica „*Turul galeriei*” (Tagan, 1992) clasa devine un mediu care stimulează gândirea, creativitatea, învățarea eficientă. Elevii elaborează în grup un produs care exprimă opinia tuturor, își împart sarcinile, caută soluții pentru rezolvarea problemelor. Când fac „*turul galeriei*” analizează și evaluează produsele realizate de colegi, le compară cu produsul lor, identifică greșeli și lacune, formulează comentarii și observații în scris.

Această tehnică are mai multe etape:

Comunicarea sarcinii de lucru

Veți lucra în grupuri de câte 5 timp de 20 minute. Fiecare grup va realiza un poster despre animale în mediul lor de viață: grupa 1 – „Peștii în mediul lor de viață”, grupa 2- „Păsări și insecte în mediul lor de viață”, grupa 3 – „Animalele sălbatice în mediul lor de viață”, grupa 4 – „Animalele domestice în mediul lor de viață”. Aceste postere trebuie să conțină atât imagini, cât și informații despre animalele prezentate, pe care le puteți obține din manual.

Activitate în grupuri

În timp ce elevii lucrează, profesorul monitorizează activitatea, oferind sprijin.

Bibliografie:

Crenguța Lăcrămioara Oprea, „*Strategii didactice interactive*”, (2008), București, Editura a III-a, EDP.

Ioan Cerghit, „*Metode de învățământ*”, (2005). București, Editura EDP.

Rodica Leonte, Mihai Stanciu, „*Strategii activ - participative de predare - învățare în ciclul primar*”, (2004), Bacău, Editura Casei Corpului Didactic.

Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiiu, Mihaela Fulga (s.a.), „*Metode interactive de grup*”, Ghid metodic pentru învățământul școlar, (2004), Craiova, Editura Arves.

Venera Mihaela Cojocariu, „*Teoria și metodologia instruirii*”, (2004), București, Editura EDP.

STRATEGII EDUCATIONALE UTILIZATE ÎN PREDAREA-ÎNVĂȚAREA ON-LINE

Prof. Ciovîna Elena, Palatul Copiilor Alexandria
Prof. Soare Tatiana Mihaela, Palatul Copiilor Alexandria

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională, apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor.

Este imperios necesar să avem conștiința faptului că omul viitorului, elevul de azi, va reuși și va ajunge un om de succes, doar fiind înarmat cu alte competențe, precum: comunicarea asertivă, inter-relaționarea și gândirea critică. În acest context, educația pentru media, parte a noilor educații, definește un segment important în contextul competențelor pentru secolul al XXI-lea. Tehnologia schimbă școala. Și nu vorbim doar despre materiile din timpul orelor, ci despre felul în care sunt predate, cine sunt adevărații profesori și cum sunt remotivați elevii și studenții. Trăim într-o nouă eră în care oamenii sunt din ce în ce mai ocupați și toate gadgeturile, internetul de mare viteză, dar și implicarea rețelelor sociale în viața noastră au redefinit felul în care ne comportăm, vorbim, ne informăm și învățăm zi de zi. Pandemia cu SARS-COV-2 a făcut ca întreg mapamondul să utilizeze internetul, de la găsirea informații, relații de prietenie, găsirea unui loc de muncă, până la plata facturilor etc.

În același timp, *educația online* oferă oamenilor șansa de a primi instruire suplimentară, fără a renunța la locurile de muncă, dar și șansa de a se ocupa de educația și pregătirea copiilor lor, acest lucru necesitând mai puțin timp. Consider acest nivel de flexibilitate ca fiind o oportunitate pentru persoanele care au nevoie de abilități, cunoștințe pentru a urca pe o treaptă mai înaltă a societății, dar și pentru persoanele foarte ocupate care își doresc pentru copiii lor o educație de calitate. Tot ceea ce se petrece astăzi în mediul educațional, care a trecut peste noaptea din offline în online, întreaga digitalizare care s-a răsfrânt asupra rosturilor sistemului de învățământ tradițional pot fi percepute într-un sens cât se poate de pozitiv, și anume e loc de inovație și schimbare în educație. Iar modul în care perioada de izolare, când școala e posibilă doar în varianta online, ne va schimba modul de viață și mentalitatea va avea repercusiuni inevitabile ulterioare, schimbând și modul în care vom preda, respectiv relaționa cu elevii, atunci când situația actuală va reveni la normal.

Profesorul ar trebui să formeze cu elevii săi o comunitate bazată pe încredere reciprocă, securitate, atașament, să nu impună granițe de netrecut, să coordoneze, nu să ordone, să tolereze, să modeleze caractere. În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Se constată faptul că gradul de atractivitate al cursului sau al activităților școlare și extrașcolare crește datorită utilizării calculatorului în proiecte educaționale (ex. prezentarea operelor unor scriitori), prezentări multimedia (ex. Ziua Educației), conținut predat (ex. folosirea documentelor audio-video în predarea timpului

viitor simplu la ora de limba română, dezvoltarea competențelor orale cu ajutorul lecțiilor de audiție) etc.

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performanța în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, CD-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupune inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, examene de capacitate, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră.

Astfel, cadrele didactice pot contribui la dezvoltarea competențelor de a utiliza și de a dezvolta resurse educaționale deschise ([RED](#)), având așteptarea ca în timp acest spațiu să susțină comunități de învățare dedicate resurselor educaționale deschise, precum *digital edu*. Lecțiile multimedia interactive, dezvoltate pentru învățământul gimnazial și liceal românesc, sunt proiectate pentru a susține procesul didactic desfășurat atât online cât și offline, reprezentând un instrument ideal pentru activități de învățare remedială. Aceste conținuturi digitale au fost evaluate și validate de către Ministerul Educației Naționale, iar utilizarea lor este permisă liber și nerestricțiv. Lecțiile virtuale și jocurile educaționale reprezintă un avantaj: oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse. Posibilitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului. Consider folosirea platformelor online de educație ca fiind o metodă bună pentru copiii isteți ce sunt puternici motivați, ele venind în completarea activităților didactice din sistemul de învățământ.

În ceea ce privește ora de limba română, utilizarea platformelor online creează elevilor un spațiu armonios și diversificat. În plus, demersul instructiv-educativ este atractiv elevilor prin folosirea operelor audio sau prin vizionarea filmelor educative. În cadrul liceului s-a luat decizia de a se utiliza în anul școlar 2020-2021, platforma google classroom meet, comunicarea didactică realizându-se în conformitate cu ordinului ministrului nr.4135/21.04.2020 privind activitatea educațională, dar și prin media de socializare WhatsApp, Messenger, pe grupurile claselor, dorind ca toți copiii să aibă acces la informație și sprijin într-un mod familiar lor, pe acest parcurs al descoperirii și al învățării unor lucruri inedite în scopul facilitării adaptării la prezent și viitor. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Concluzii

În concluzie, aceste schimbări transformatoriale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul

față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Bibliografie:

Berca Ion, *Metodica predării limbii române*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;
 Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Ediția a III-a, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;
<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/referat-resursele-web-in-procesul-educational;>
[https://iteach.ro/reviste/;](https://iteach.ro/reviste/)
[https://digitaledu.ro/platforme-educationale/.](https://digitaledu.ro/platforme-educationale/)

DIGITALIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Prof. Constantin Claudia
Colegiul Economic „Ion Ghica” Brăila

Criza sanitară provocată de epidemia SARS-COV2 a forțat școlile din întreaga lume să treacă în mediul online, instituțiile de învățământ și profesorii fiind nevoiți să caute soluții pentru a continua activitatea didactică în cel mai bun mod posibil, adoptând o strategie de predare online de urgență (în engl. ERT, Emergency Remote Teaching). Soluțiile abordate de către profesori nu s-au pliat în totalitate regulilor proiectării online clasice, dar o mare parte dintre resursele și strategiile folosite sunt utile și pentru activitățile didactice tradiționale, față în față, mediate de tehnologie. Prin urmare, adulți și copii deopotrivă s-au văzut puși în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber. În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare.

Astfel, Ministerul Educației și Cercetării a lansat în anul 2020, procesul de elaborare a Strategiei privind digitalizarea educației în România, proiect ce se întinde pe o perioadă de 6 ani (2021-2027) – SMART.Edu - Școală Modernă, Accesibilă, bazată pe Resurse și Tehnologii digitale – și care își propune să asigure accesul la o educație incluzivă și de calitate pentru toți copiii din România.

Digitalizarea învățământului românesc, include și dotarea tuturor unităților de învățământ cu table interactive (aproximativ 90.000), în timp ce elevii de gimnaziu și liceu ar putea primi tablete pentru a fi folosite atât la școală cât și acasă, la pregătirea lecțiilor. Studiile arată că, tableta reprezintă un instrument extraordinar în lupta împotriva eșecului școlar. Prin urmare, acest dispozitiv poate fi

folosit chiar de la clasele primare, date fiind cele trei avantaje principale ale utilizării tabletelor: permit individualizarea procesului de învățare în funcție de nivelul de pregătire al fiecărui elev, favorizează autonomia și încurajează creativitatea.

Prin urmare, digitalizarea educației este un proces anevoios, dar ambițios, și vizează generațiile viitoare care vor contribui la clădirea României moderne. Pentru atingerea obiectivelor, este necesară o strânsă colaborare între autoritățile publice centrale, județene și locale, organizații neguvernamentale, instituții publice și private, institute de cercetare, asociații ale elevilor și studenților, asociații ale părinților, sindicate, patronate, specialiști IT, manageri și profesori.

Contextul pandemic a forțat însă digitalizarea educației în România, iar profesorii au trebuit să își ajusteze competențele digitale din mers, fără o pregătire în prealabil. Cu toate acestea, majoritatea cadrelor didactice consideră că educația față în față va integra elemente digitale și după întoarcerea fizică la școală. Potrivit unor sondaje, elevii s-au obișnuit mai ușor și mai repede cu utilizarea platformelor digitale, și chiar își doresc să fie folosite și după pandemie.

O provocare pentru cadrele didactice și elevii din mediul rural în special, a fost lipsa dispozitivelor necesare pentru a se conecta la internet, sau conexiunea precară/limitată. În acest caz, cadrele didactice au fost nevoite să meargă săptămânal la aceștia cu fișe de lucru personalizate, iar Ministerul Educației și Cercetării a inițiat un program prin care oferea elevilor din medii dezavantajate tabletă și conexiune la internet.

O nemulțumire a elevilor, dar și a părinților a fost legată de metodele de predare care nu au fost întotdeauna adaptate la specificul educației online, unii profesori dictând informațiile sau cerându-le elevilor să conspecteze din manual. Un plus îl au profesorii care folosesc metode inovative de predare și care fac uz de imaginația elevilor și de gândirea critică a acestora.

În timp ce, în școala online interacțiunea fizică lipsește, învățarea la distanță vine și cu unele avantaje, deoarece copiii învață să fie organizați și disciplinați. Online elevii au controlul asupra procesului de învățare, căci nu pot trece la etapa următoare până când nu finalizează toate sarcinile, până când nu asimilează nivelul anterior.

Extinderea accesului la internet poate servi ca bază pentru noi oferte digitale în viitor – manuale electronice, cursuri înregistrate, materiale adiționale. Acestea pot ajuta copiii să recapituleze sau să exploreze subiecte pentru care poate fi dificil să găsească profesori calificați, inclusiv prin parteneriate public-private pentru cursuri opționale, etc. Mediul online oferă și o legătură atât de necesară către copiii din comunitățile din afara marilor zone urbane sau chiar din diaspora către resursele de educație disponibile online.

Digitalizarea forțată a educației începând cu primăvara anului 2020, face ca nivelul educației oferite în anul școlar 2020-2021 să fie mai scăzut, comparativ cu nivelul calității anului școlar 2019-2020. Acest lucru este cauzat de lipsa conținutului educațional adaptat la sistemul de educație online. Cu toate acestea, majoritatea cadrelor didactice au depus și depun eforturi uriașe pentru a-și îmbunătăți competențele digitale și de adaptare a conținutului educațional, își caută singuri materiale pe internet, se înscriu la cursuri de perfecționare gratuite sau cu taxă și alocă timp suplimentar, poate chiar dublu, pentru pregătirea orelor online.

Pentru a asigura succesul orelor online, profesorii trebuie să aplice la ore metode, procedee și tehnici de abordare a predării-învățării-evaluării inovative, preluate din cercetarea educațională de profil, promovate în cadrul unor proiecte la nivel județean/național. Competențele digitale ale acestora au fost dovedite în susținerea lecțiilor pe platformele educaționale precum Zoom, G Suite for Education, Microsoft Teams Google Meet și Google Classroom, prin stabilirea tipului de

instrumente pentru ca lecțiile să își atingă obiectivele propuse, generând totodată și dezvoltarea competențelor elevilor și creând experiențe atractive de învățare, prin digitalizarea materialelor prin Google Drive, Google Docs și Google Slides, identificarea modalităților eficace de proiectare a flipped classroom-urilor ținând cont de specificul învățării elevilor în online (tipuri de învățare, ritm de învățare, modalități de depășire a obstacolelor în învățare etc.), reglarea/autoreglarea proiectării lecțiilor în funcție de feedback-ul primit din partea elevilor în online, precum și evaluarea lecției utilizând instrumente digitale interactive și inovative.

În ceea ce privește școlile din Occident, digitalizarea procesului de educație a început demult, dezbaterile actuale fiind mai degrabă concentrate asupra eficienței sau ineficienței acestor instrumente pentru procesul de învățare. Părerile sunt împărțite și argumentate de ambele părți.

Bibliografie:

Emil Păun, *Pedagogie – Provocări și dileme privind școala și profesia didactică*, Polirom, București, 2017

EDUCAȚIA ONLINE, O NECESITATE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ACTUAL

*Prof. Crăiță Nicoleta, Prof. Popa Mariana
CCD Teleorman*

În ultimii ani, școala românească a manifestat deschideri evidente către tendințele europene în domeniul educației. În acest sens, a prins rădăcini termenul de "interdisciplinaritate", astfel impunându-se noi cerințe didactice. În acest sens, metodele de predare-învățare-evaluare s-au diversificat, au apărut metode bazate pe resurse meta-educative, cel mai adesea apelându-se la calculatorul conectat sau nu la internet: profesorii folosesc acum în procesul de predare-învățare prezentări power-point, filme educative, platforme educaționale, iar elevii sunt evaluați cu ajutorul unor chestionare on-line, a unor portofolii generate în mediul virtual.

Pe acest fond, al evoluției societății, al diversificării instrumentelor de lucru și al terenului pe care l-a câștigat conexiunea la internet, de la mediul școlar la viața de zi cu zi, impunerea calculatorului sau, mai nou, a altor instrumente de comunicare on-line (smartphone, tabletă etc.) a fost inevitabilă. Deși a fost oarecum natural acceptat la orele aferente disciplinelor exacte, prezența calculatorului la orele de comunicare în limba maternă sau în limbile străine studiate a fost respinsă la început. Formarea într-o școală tradițională a profesorilor de Limba și literatura română din primele două decenii ale secolului XXI, pe de o parte, ideea de clișeu și de învățare mecanică, dar mai ales ideea de eliminare a creativității, au stat la baza respingerii inițiale a prezenței calculatorului la această disciplină. Jean Piaget considera chiar că "*învățământul programat conduce bine învățarea, dar nu ajută deloc la creație*"

Pe fondul actualei pandemii de Sars-COV2, subiectul educației on-line a devenit cât se poate de actual, a stârnit nenumărate discuții, a scindat opinia publică și breasla dascălilor în două tabere.

În vederea atingerii unui nivel de civilizație comparativ cu cel al statelor mai avansate, societatea românească ar trebui să renunțe la suspiciunile față de utilizarea mijloacelor de informare

și de învățare on-line, iar școala să dea o șansă reală conceptului de e-learning. De aceea, ar trebui să luăm exemplul acelor țări cu o bogată experiență în folosirea tehnologiei informației, să încercăm să oferim asupra educației și o altă perspectivă, ca aceea a folosirii unor noi tehnologii, bine-înțeles, corelând avantajele și dezavantajele cu scopurile educaționale urmărite.

Tinerii din zilele noastre manifestă un deosebit interes, câteodată dus la extreme, față de mijloacele de comunicare (TV., radio, internet mai ales). Acestea îi pot influența puternic pe adolescenți, iar dacă profesorii nu reușesc să dozeze și să canalizeze aceste resurse în direcția fructificării potențialului pedagogice, extremele atinse pot dăuna grav dezvoltării plenare, culturale și profesionale a tinerilor.

Tocmai de aceea este necesar a încorpora în curriculum tehnici educative bazate pe tehnologia informației, întrucât educația care se face în școli în zilele noastre riscă să devină inadecvată la direcțiile de dezvoltare a societății noastre, atât la nivelul conținuturilor, cât și la nivelul metodelor, în mare parte tradiționale; școala trebuie să observe că pierde în mod accelerat locul principal în seria factorilor de educare și de culturalizare, fiind înlocuită vertiginos de internet.

Schimbările tehnologice accelerate din toate domeniile vieții contemporane cer ca indivizii să dezvolte abilități care să le permită să stăpânească noile tehnologii, să capete competențe în domeniul IT. Omul contemporan trebuie să devină conștient că ceea ce a învățat în adolescență, la liceu și la universitate, nu mai e suficient pentru dezvoltarea profesională și pentru adaptarea la piața muncii, care e în permanentă schimbare. De aceea, învățarea permanentă reprezintă o parte integrantă din viața acestuia, ca un proces continuu și neîntrerupt, în vederea adaptării la provocările sociale și profesionale.

Un alt interes major pe care trebuie să îl urmărească învățarea asistată de calculator este acela referitor la actorii procesului de învățare. Educații nu mai intră efectiv în săli de clasă, cu pereți și bănci, în schimb, ei beneficiază de resurse virtuale la distanță, prin accesarea regulată sau temporară la diverse rute de formare. Aceștia pot fi asociați pe grupuri de învățare, în funcție de motivația învățării: grupuri tematice, proiecte în comun, grupuri închise sau deschise. Formatorii nu mai sunt acele persoane cu formare recunoscută de o diplomă, ei devin furnizori de resurse, pe baza probării unor competențe trans-disciplinare. O altă categorie de beneficiari ai sistemului de învățământ, părinții, pot avea acces în timp real, atât la conținuturile învățării, cât și la instrumentele de evaluare sau la rezultatele evaluării, accesând secțiuni dedicate lor de pe platformele virtuale de învățare.

Societatea românească actuală trebuie să fie deschisă către o pregătire continuă, care să permită asimilarea de către persoanele participante la procesul de învățământ a mijloacelor specifice tehnologiei informației. Acestea permit depozitarea, accesul și recuperarea unor mari cantități de informație, permit scrierea și citirea textelor în alte formate (hipertext). De aceea, societatea românească, școala românească în special, trebuie să îmbrățișeze ideea de e-learning.

FOLOSIREA INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

*Prof. învă. primar Cucu Mihaela
Școala Gimnazială „G. D. Ghica” Peretu*

Este incontestabil faptul că societatea românească este într-o continuă dezvoltare, astfel, necesitatea unei schimbări majore în sistemul educațional e practic inevitabilă. Aceste schimbări au fost impuse, puțin forțat, de contextul perioadei pandemice pe care l-am traversat. Importanța educației digitale a fost pusă sub semnul întrebării în România, în special până să înceapă criza sanitară sau Pandemia Covid-19. Digitalizarea învățământului a devenit o necesitate, iar nevoia copiilor de a beneficia de toate condițiile pentru a avea acces la educația online s-a transformat într-o prioritate.

Dincolo de aparatura necesară, conexiunea la internet și niște profesori dornici să îi îndrume, copiii au nevoie și de cunoștințe digitale. Competențele digitale, parte din cele opt competențe fundamentale pentru învățarea de-a lungul vieții, se referă la alfabetizarea digitală, comunicare, creare de conținut digital, siguranța și modul în care se soluționează problemele.

Mutarea actului educațional în on-line a prins mulți elevi și profesori nepregătiți, fără abilități digitale sau resursele necesare acestor schimbări. Mulți copii și cadre didactice s-au confruntat cu necesitatea unei adaptări rapide, realizată prin studiu individual sau, după caz, urmând cursuri de perfecționare costisitoare.

Dacă pentru nivelul gimnazial și liceal, lucrurile sunt oarecum mai clare, în învățământul primar aspectul educației on-line este puțin diferit, pentru că, indiferent de forma desfășurării activităților, sincron sau asincron, actul educațional depinde în mare măsură de disponibilitatea, suportul și implicarea părinților.

Practic, învățământul on-line nu se poate desfășura fără instrumente digitale, de aceea, este nevoie de o selecție clară, ținându-se cont de valențele pedagogice pe care acestea le oferă: interacțiune, colaborare, comunicare, evaluare, dar și de nevoile, caracteristicile sau nivelului de dezvoltare al clasei.

Pentru că jocul, sub toate formele sale, trebuie folosit în strategia didactică, în clasa de elevi se pot utiliza instrumente digitale care să păstreze simțul ludic, dar care să ofere și posibilitatea de a capta atenția și a menține interesul copiilor pe toată durata activității, îmbinând aspectul formativ cu cel informativ într-un context creativ, urmărind în același timp crearea de abilități și competențe specifice activității propuse. Se constată astfel că aplicațiile de jocuri on-line sunt plăcute și iubite de către copii.

Orice soft sau aplicație poate fi folosită creativ în procesul didactic, însă fără folosirea în exces a acestora. Din gama variată de instrumente digitale care pot ajuta în procesul educativ, amintesc câteva:

- WorldWall wordwall.net/ platformă pentru crearea de quizuri, jocuri etc.
- Jigsaw Planet www.jigsawplanet.com/ puzzles online gratuite;
- HitFilm Express fxhome.com/hitfilm-express editor video gratuit foarte capabil;
- Zoom zoom.us/ aplicație pentru conferințe online;
- Wizer.me www.wizer.me/ platformă pentru crearea de fișe de lucru online;
- SlideShare <https://www.slideshare.net/> aplicație prin care distribui prezentări, documente, fotografii;

- Quizziz quizizz.com/ crearea de chestionare / teste interactive online;
- LiveWorksheets www.liveworksheets.com/ fișe de lucru interactive online;
- Livresq livresq.com/ro/ crearea lecțiilor online;
- Genially www.genial.ly/en colaje, postere și prezentări colorate.

Pornind de la multitudinea de instrumente digitale existente, fiecare profesor are libertatea să aleagă după preferințe și experiența personală, astfel încât să ofere coerență actului didactic, în acest context dinamic. Chiar dacă învățământul on-line nu poate suplini pe deplin învățământul clasic, dar având un rol important ca extensie a acestuia, integrarea noilor tehnologii în educație au scopul de a influența pozitiv rezultatele procesului instructiv-educativ și de a îmbogăți performanțele sistemului educațional.

Bibliografie:

- <https://edict.ro/folosirea-instrumentelor-digitale-in-invatamantul-prescolar/>
- <https://www.edupedu.ro/ce-inseamna-educatie-digitala-performanta-in-scolile-din-romania-p/>
- <https://cursuridigitale.ro/cursuri/provocari-si-solutii-in-educatia-digitala>

EDUCAȚIA DIGITALĂ ÎN ACCENTUAREA POTENȚIALULUI DE ÎNVĂȚARE

Prof. Dobre Dan
Liceu Tehnologic „Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede
Prof. Dobre Valentina,
Palatul Copiilor Alexandria, Clubul Copiilor Roșiorii de Vede

Educația digitală a devenit în ultimul timp una dintre preocupările prioritare ale învățământului românesc, prin impunerea alfabetizării și a comunicării digitale pentru orice participant la procesul instructiv-educativ. Integrarea și utilizarea diverselor tipuri de tehnologii în procesul educațional nu mai este văzută ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. La nivelul întregii lumi, se observă transformarea conținutului cultural într-o formă digitală, favorizând accesibilitatea la produse educaționale oricui, oriunde și oricând. Învățământul virtual a devenit un fenomen în industria românească în ultimii ani, iar efectele sale pe termen scurt, mediu și lung ar trebui evaluate mai atent.

Analiza mediilor educaționale de instruire online a urmărit stabilirea formelor specifice utilizării acestora în învățământul preuniversitar. Demersul a permis conturarea unei imagini globale, de ansamblu, asupra transformărilor, avantajelor dar și a riscurilor la care sunt expuși elevii în desfășurarea procesului instructiv-educativ prin intermediul tehnologiei și prin utilizarea noilor mijloace, oferite pentru instruire. Influențându-le dezvoltarea, viața socială și academică, accesul la dispozitive digitale și Internet a devenit o necesitate a existenței noii generații, creându-li-se atât oportunități, cât și riscuri. Beneficiile utilizării, evidențiate prin accentuarea potențialului de învățare,

dezvoltarea cognitivă, creativă, îmbunătățirea relațiilor sociale – atribuite ale noilor tehnologii – sunt însoțite, inevitabil, de pericole, ce pot apărea sub diverse forme: provocarea dependenței de tehnologie, hărțuirea online, expunerea la site-uri cu un caracter sexual, violent, suicidal, „prietenii” online cu persoane nu doar necunoscute, ci periculoase. Analizele evidențiază însă că fiecare situație-problemă poate avea un anumit tip de strategie de cooptare, iar majoritatea tinerilor ar fi capabili să adopte mecanisme eficiente de gestionare a stresului. Mai mult, tehnologiile însele creează mijloace de protecție. Aceste fapte amplifică importanța alfabetizării digitale, la fel cum un nivel ridicat al experienței și al competențelor poate dezvolta beneficiile „navigării” online, pregătind tinerii pentru a evita ori pentru a face față riscurilor.

Asocierea educației formale cu educația desfășurată în școală, a educației non-formală cu educația obținută prin desfășurarea de activități în muzee, biblioteci și a educația informală cu influențele spontane, instantanee ale diversilor factori din mediul înconjurător, tehnologia accentuează perspectivele de articulare, de interdependență permanentă între formelor educației, introducând sintagma „formalizarea educației non-formale”, ceea ce indică creșterea responsabilității instituției școală și a decidenților de politici educaționale. Dacă non-formalul presupunea prezența profesorului dar absența școlii – ca spațiu – în acest moment spațiul formalului își pierde limitele. În contextul extensiei spațiului, apare inevitabilă dispariția reperelor temporale – care, anterior, erau bine delimitate.

Educația a devenit posibilă oriunde și oricând. Cum este bine știut, aceste extensii nu diminuează rolul profesorului, ci îl sporește nebănuit de mult. Efectele activității de la clasă și din afara ei se vor resimți oriunde unde profesorul nu va mai ajunge împreună cu elevul și în orice clipă a celor 24 de ore ale zilei. În acest context, cercetarea formelor de utilizare a noilor tehnologii informaționale devine o prioritate, pentru că, pe de o parte, ele sunt elemente ce fac posibilă extensia în spațiu și timp.

Utilizarea Internetului permite implicarea acestuia nu doar în accesări rapide ale informațiilor utile pentru o temă specificată, ci și în stabilirea unor căi eficiente de relaționare permanentă între elevi și profesor. Astfel, apar posibilități de încredințare a unor sarcini pentru elevi și în afara contextului instituționalizat al școlii, în locuri alese de profesor sau în care se află elevul. Aceste sarcini pot fi pentru un elev sau un grup de elevi – trimise de unul sau mai mulți profesori – coordonate, de asemenea, de la distanță. Rolul profesorului în acest context se schimbă, ajutând elevii să identifice singuri răspunsurile și să descopere informațiile necesare, în spațiul exterior școlii. Profesorul încredințează sarcina adecvată spațiului pe care elevul îl va parcurge de la școală spre casă ori invers, și în oricare altele se va afla. Sarcina de rezolvat spre înțelegerea fenomenului, a principiului, a regulii de învățat dobândește sens și utilitate, timpul de rezolvare nu depinde de legătura cu un loc anume, iar profesorul nu este „scos” dintre persoanele de dincolo de școală – devine « omniprezent » ! Intervențiile vor fi la cererea elevului, cu scopul de a orienta, de a ghida, în momentul în care acesta apreciază că este necesar, sau din inițiativa profesorului când rezultatele primite de la elevi impun.

Profesorului îi revine sarcina să ofere elevului criterii de identificare a informației, de selecție și analiză, să-l orienteze pe parcursul activității. Urmare a evoluției tehnologiilor, noile mijloace reprezintă unul dintre principalii pioni ai educației informale, cu o forță de intervenție considerabilă, care depășește puterea de influență a altor factori educativi, precum familia, grupul social de apartenență. Tinerii sunt „expuși”, în fapt, sunt beneficiarii de timpuriu ai „consumului” de tehnologie

și de informație preluând conștient, dar și inconștient diferite modele comportamentale, atitudinale, experiențe afective, expresii lingvistice, stiluri vestimentare etc.

Această distanță – dintre ceea ce se cred că știu generațiile de nativi și ceea ce pot face pentru sine și comunitate - este cauzată de discrepanțele create la nivel de sistem, care acordă prioritate instrumentelor învățării, potențialului „educogen” al acestora și al „rețelelor” create de ele, evitându-se implicarea corectă și permanentă în alegerea – chiar crearea instrumentelor aduse de noile tehnologii cu particularități proprii, exclusive pentru educație – și, mai departe în regândirea conținuturilor, a metodelor și obiectivelor – cu păstrarea specificului formativ al școlii în care competențele sunt importante dacă nu se distanțează de valorile perene și de nevoia continuității necondiționate a acestora.

Prin rezultate obținute s-a observat nevoia accentuată de organizare a învățării, de articulare a formelor ei cu ajutorul noilor mijloace, de accentuare a interesului în favoarea perspectivelor pedagogice. Simpla prezență a resurselor tehnologice, prin mijloacele noi aduse la nivelul școlilor și al claselor nu garantează și valorificarea potențialului educativ al acestora, așa cum, nici accesul elevilor la o paletă largă de noi tehnologii, personale sau ale școlii, nu-i determină să le folosească din proprie inițiativă în scop educativ, al dezvoltării personale.

Direcția acțiunilor noastre, înțelegerile conferite astăzi vor avea un impact hotărâtor, întrucât alegerea potrivită nu vizează nici numai tehnologia, nici numai generația digitalilor, ci continuitatea educației și articulările necesare acesteia. Alegerile pe care le facem, acum, vor marca viața următoarelor generații: modalitatea de conturare a identității; protejarea intimității; asigurarea și păstrarea în condiții de siguranță a informațiilor despre propria persoană; modalitatea de creare, înțelegere și modelare a informațiilor care stau la baza deciziilor în generația lor; modalitatea în care învață, inovează și își asumă îndatoririle în calitate de cetățeni. Viitor explorator, elevul are nevoie să conștientizeze importanța învățării prin cercetare, prin descoperire, prin realizarea conexiunilor, mai întâi dintre oameni, apoi dintre diferitele discipline de studiu și domenii ale vieții sociale.

Bibliografie:

1. Ionescu, M. (coord.), 2011, Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2011
2. Cuceș, Constantin, Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării, Editura Polirom, Iași, 2006
3. David, Daniel, Tratat de psihoterapii cognitive și comportamentale, Editura Polirom, Iași, 2006;

DIGITALIZAREA ÎN ROMÂNIA

Prof. Drăgan Aurelia

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alexandria

Transformarea digitală poate reprezenta o soluție la provocările actuale ale sistemului educațional din România. La nivel de guvern există o recomandare clară pentru folosirea de soluții moderne în educație, cel mai important document în acest sens fiind Agenda Digitală 2020, care recomandă în mod expres educația prin activitatea curriculară și extra-curriculară bazată pe TIC.

Cu toate acestea, majoritatea școlilor se confruntă cu lipsa de fonduri proprii necesare implementării și adopției tehnologiei necesare. O mare parte dintre actorii implicați în procesul educațional au anticipat rolul important pe care tehnologia îl are în predare și învățare și au căutat metode de a o integra în întregul proces al educației, dorindu-și o ‘clasă’ cu soluții complete de digitalizare care să îi ajute pe profesori să transforme experiența educațională. Cadrele didactice, părinții și elevii au nevoie de soluții care să fie accesibile, ușor de folosit și de administrat și care să ofere un conținut educațional vast.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile abordează tehnologia. Apariția unui val de dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii ‘digitali’, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care școlile înțeleg și practică actul de învățare. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional.

Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, mulți profesori folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. Digitalizarea procesului de învățământ reprezintă a doua cea mai importantă prioritate pentru directorii de școli din Uniunea Europeană, după securizarea și protecția datelor, iar conținutul digital, inclusiv orele de clasă, și managementul activităților școlare sunt soluțiile cele mai dorite de către aceștia.

Conform unui studiu realizat de Comisia Europeană (Survey of Schools, ICT în Education, European Commission 2015) cu privire la folosirea instrumentelor IT în școli, profesorii consideră că cel mai mare obstacol în vederea utilizării echipamentelor digitale în școală îl reprezintă lipsa echipamentelor hardware pentru profesori.

Mai mult decât atât, pentru cadrele didactice din România acest aspect este mult mai pregnant decât în cazul colegilor din Uniunea Europeană; pe o scară de la 1 la 5, lipsa echipamentelor adecvate, ca principal obstacol în calea digitalizării procesului de învățământ a avut în România un scor de 3,1 (cel mai mare din UE), față de 2,6 media europeană.

Multe școli se luptă cu restricții legate de bugete, lipsa personalului sau a spațiului fizic, atunci când vine vorba despre achiziția de tehnologie care să permită digitizarea procesului de învățare.

Pe termen mediu și lung există loc de îmbunătățire a acestui proces de digitalizare. Conform celor spuse de profesori, este necesară găsirea unor aplicații și programe mai eficiente, crearea de planuri de lecții care integrează organic uzul mijloacelor tehnologice, dar mai ales perfecționarea din punctul de vedere al calității.

Însă, în mod neîndoielnic, acest proces este binevenit în sistemul educațional românesc, tocmai fiindcă întrebuințarea tehnologiei în procesul educativ este deja o realitate în majoritatea statelor dezvoltate. Mai mult, de această misiune este necesar să se ocupe școala, tocmai fiindcă acest lucru nu poate fi lăsat doar pe seama părinților.

Bibliografie:

- https://media.telekom.ro/images/b2b/catalog/img/Digitalizarea_procesului_educa%C8%9Bional.pdf
- <https://www.qualform.snsr.ro/campanie-online/educatia-si-impactul-digitalizarii>

SIGURANȚA PE INTERNET

Prof. Dragnea Adrian

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede

Utilizarea calculatoarelor a intrat într-o serie de țări în practica școlară, redimensionând procesul de instruire și educație. S-au obținut o serie de rezultate mulțumitoare în implementarea programelor de instruire asistată, dar aceasta nu înseamnă că educatorii nu sunt confrunțați cu probleme. Se menționează dotarea insuficientă, programele de învățământ necorelate cu cerințele instruirii asistate de calculator, absența unei metodologii de instruire în noul context, lipsa de pregătire a profesorilor în operarea cu calculatorul etc.

Probabil ați aflat de la diverse persoane că ecranul negru al calculatorului din secretariat, care apare atunci când nu se lucrează la el circa 10 minute, poate fi personalizat astfel încât să arate fie poze personale, fie ceasul, fie imagini de pe net. Prin urmare, ați căutat pe Internet programul recomandat și apoi l-ați instalat pe calculator. De fapt, respectivul program generează o listă de imagini de pe Internet pe care le afișează sub formă de screen saver. Însă, ceea ce nu știți e că respectivul program conține un virus troian care fură informații de pe calculatorul respectiv și le transmite prin Internet către anumite site-uri. În felul acesta, expuneți toate datele școlii acestui pericol, riscând nu doar ca acestea să devină publice, ci chiar să le pierdeți ca urmare a unei căderi a sistemului.

Rezolvarea acestor situații necesită o serie de măsuri. În primul rând, personalul școlii trebuie să fie instruit cu privire la eventualele riscuri la care se expun dacă folosesc programe de calculator piratate sau din surse nesigure. În al doilea rând, este necesară o administrare bazată pe categorii de utilizatori cu drepturi de acces diferențiate pentru fiecare calculator în parte. În al treilea rând, pentru a proteja sistemul, este nevoie să se utilizeze periodic un program anti-virus, care conține și un anti-spyware și un filtru pentru poșta electronică (ca în cazul majorității programelor de acest fel), să nu se partajeze fișiere cu date în rețea, să nu se acceseze site-uri cu conținut reprobabil. În plus, toate parolele de acces nu trebuie să fie cunoscute decât de persoanele cărora le sunt destinate, iar mesajele de e-mail suspecte să nu fie accesate. În al patrulea rând, recomandarea specialiștilor este ca toate datele școlii (de ex. datele contabile, bazele de date cu profesorii și elevii etc.) să nu fie păstrate pe unități de calculator care sunt conectate la Internet sau în rețea.

Riscurile utilizării tehnologiilor nu pot fi eliminate, ci doar gestionate. Dar, gestionându-le corect, foarte rar se poate întâmpla ca acele riscuri să se materializeze.

Protejarea tuturor calculatoarelor cu un program anti-virus, care să includă un firewall, este esențială.

SOFTWARE ANTI-VIRUS AVG 8.0 Free – o versiune gratuită a AVG 8.0, dar și cu mai puține opțiuni de utilizare <http://free.avg.com/download-avg-anti-virus-free-edition> ESET NOD32 Antivirus – versiunea de probă (1 lună) este disponibilă în secțiunea Download <http://www.eset.ro/thinksmart/ena.php>

În cazul în care un calculator este utilizat de mai multe persoane, atunci se impune asigurarea accesului la respectiva unitate numai pe bază de autentificare cu ajutorul unui nume de utilizator și a unei parole individuale (adică pentru fiecare utilizator în parte).

În cazul în care se folosește un program pentru poștă electronică (e-mail), atunci se recomandă verificarea periodică a programului anti-virus ca să aibă activată setarea de verificare a mesajelor primite și transmise. Este recomandat să nu deschideți documente pe care le primiți și care au denumiri ciudate sau de la persoane pe care nu le cunoașteți.

Datele persoanele (CNP-uri, seria și numărul buletinului, conturi bancare, parole și coduri de acces) nu se păstrează pe calculator fiindcă ele pot fi furate de programe specializate sau de persoane răuvoitoare.

Este recomandat să-ți schimbi parolele cel puțin o dată la doi ani și să nu folosești în formarea unei parole date relevante pentru tine (de exemplu, data de naștere sau CNP-ul), numele unor persoane apropiate sau cuvinte din dicționar. Specialiștii IT recomandă ca parolele să conțină atât litere și cifre, cât și simboluri speciale (de exemplu, #, @, \$, -) și să aibă în componență mai mult de 7 caractere.

Dincolo de protecția calculatorului și a softurilor instalate există încă pericole pe care nu puțini dintre dumneavoastră le-au observat. Este vorba de aparenta protecție pe care copilul - și nu de puține ori adultul - o simte la „adăpostul” unei identități virtuale. Ți se cere să creezi un nume de utilizator pentru o nouă căsuță de e-mail sau ca să te conectezi la un calculator,

Întotdeauna atent când navighezi pe Internet! Nu da nici unei persoane întâlnite pe Internet informații personale despre tine sau familia ta. Parolele sunt secrete și îți aparțin. Dacă vrei să te întâlnești față în față cu persoanele cunoscute pe Internet sau de la care ai primit mesaje pe telefonul mobil, anunță-ți părinții pentru a te însoți, preferabil într-un loc public. Postează cu mare grijă fotografii cu tine sau cu familia ta! Nu tot ceea ce citești sau vezi pe Internet este adevărat. Nu răspunde la mesajele care te supără sau care conțin cuvinte ori imagini nepotrivite! Dă dovadă de respect, chiar dacă nu-i cunoști pe cei cu care comunică. Cumpărarea produselor pe Internet este permisă doar părinților.

Poți oricând să te oprești din navigarea pe Internet sau să refuzi să continui discuțiile pe chat, dacă s-antâmpnat ceva care nu ți-a plăcut, te-a speriat sau pur și simplu, nu ai înțeles.

De asemenea, comunicarea în mediul virtual trebuie atent monitorizată. Ca urmare, se poate lansa o lista deschisă a regulilor comunicării.

Reguli de utilizare ale blogului

- Elevii vor trata acest spațiu virtual ca și spațiul clasei. Discuțiile considerate nepotrivite în clasă vor avea același regim și în cadrul blogului. Ne așteptăm ca interacțiunile voastre cu ceilalți bloggeri să fie reprezentative pentru școala noastră.

- Elevilor care vor viola aceste reguli li se va restricționa accesul pentru o perioadă de timp determinată.
- Blogul clasei va fi un forum al libertății de expresie a elevilor. Dar, întâi de toate reprezintă un instrument pentru învățare și ca urmare, va fi supus și unor constrângeri definite de profesor.
- Calculatorul trebuie folosit cu moderație, mai ales de copii și adolescenți aflați în plin proces de dezvoltare psiho-comportamentală.

BULLYINGUL ÎN ȘCOALĂ ȘI ÎN SPAȚIUL VIRTUAL

*Profesor, Dragnea Laura Valentina
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede*

Școala joacă un rol important în viața cotidiană a copiilor noștri și, la fel ca în cazul programei școlare, se așteaptă să îi învețe pe copii să gestioneze sentimentele și experiențele negative și să facă față agresiunii și bullyingului. Indiscutabil, școala este cheia pentru dezvoltarea cognitivă și sănătatea mintală și emoțională a elevilor.

Discuțiile cu profesioniștii din domeniu, preocupați de bunăstarea și siguranța elevilor, au confirmat necesitatea unei cercetări mai aprofundate a problemelor cu care se confruntă copiii. Suntem interesați în special să aflăm punctul de vedere al copiilor și perspectiva lor asupra provocărilor precum bullying, siguranță și bunăstare la școală.

Acest articol dorește să ofere un punct de vedere în ceea ce privește gestionarea efectivă a bullyingului în școală.

Școala este o instituție a societății care ne crește, educă și formează copiii pe o perioadă lungă a vieții lor. În timp, școlile, ca instituții obligatorii, se dezvoltă constant, se transformă și se modifică rapid, lucru care este perceput și judecat diferit de elevi, profesori și părinți. În prezent, școlile sunt considerate atât „un spațiu educațional și pentru dezvoltare personală, transfer și conservare de cunoștințe” cât și o „instituție educațională, un mediu protejat, un spațiu de viață, un tărâm al experienței, o autoritate de socializare, un instrument de selectare și o instituție de reproducere a societății” (Blömeke S & Herzig B, 2009).

Ca o construcție pe mai multe straturi, școala impune cerințe foarte diverse dar, în orice caz, foarte ridicate către principalii săi trei piloni de susținere – elevii, profesorii/educatorii și părinții.

Când devin elevi, copiii se confruntă cu sarcina de a-și găsi locul în noua lume a instituției școlare extinse, cu toate structurile și regulile sale. Ei trebuie să învețe și cum să construiască relații și să-și formeze un simț al apartenenței la spațiul său intern și la conviețuirea în comunitate împreună cu grupuri și indivizi diverși. Copiii trebuie să învețe „cum să se adapteze unul la altul, să accepte și să respecte regulile, să dea naștere și să pună în aplicare propriile idei într-un mod corespunzător, să fie capabili să gestioneze dezamăgirile și constrângerile” (BZgA, 2002)

În calitate de instituție educațională, școala stabilește o gamă de cerințe specifice: performanțele școlare ale elevilor sunt în mod sistematic inspectate, examinate și comparate cu ale celorlalți. Deloc surprinzător, așteptările și presiunea percepută în ceea ce privește realizările, precum și stresul legat

de acestea (Ebner, 2014) pe de-o parte și un climat școlar negativ în general (Olweus, 2010), de cealaltă parte, sunt factori importanți care facilitează bullyingul în școală. În funcție de resursele personalității lor, de mediul de proveniență cultural și social și de circumstanțele vieții, elevii sunt echipați în mod diferit să facă față provocărilor personale și sociale din partea școlii. Totuși, este vital să învețe să facă față cerințelor și provocărilor, pentru că este o competență cheie și o condiție obligatorie pentru o viață împlinită ca adult.

Pentru a realiza aceasta, elevii au nevoie de ajutor din partea părinților, profesorilor și grupului lor de semenii. Condițiile importante pentru succes în acest proces sunt un climat de deschidere, reguli clare, acceptare și conștientizare în cadrul mediului școlar.

Odată cu debutul vieții școlare a copiilor, părinții să confruntă și ei cu provocări complet noi. În timp ce încă este cea mai semnificativă resursă socială, educațională și fizică pentru copiii lor, ei trebuie să-și pună un fel de „cămașă de forță”, pentru că școala va determina viața de zi cu zi a copiilor lor, și astfel a familiei lor, pe o perioadă lungă de timp.

Dacă părinții vor fi capabili să-și sprijine emoțional copiii, dacă vor reuși să aprecieze perspective copilului, aceasta depinde de o serie de factori și experiențe timpurii. Experiențele lor personale, resursele de timp disponibile și, posibil, o presiune internalizată de a performa, transferată asupra copiilor, pot afecta sprijinul oferit de unii părinți. Un climat deschis, reguli clare, acceptare și conștientizare în mediul școlar sunt importante pentru părinți și pentru copii, pentru a putea să acționeze spre binele copiilor și să-i sprijine atunci când e nevoie.

Dar profesorii? Pe de-o parte, sarcina lor este de a implementa programa școlară și planurile de lecție, dar și să facă față cerințelor sociale ale școlii într-o manieră care să ofere „înțelegere, promovare și corectitudine” (BZgA, 2002). Cum este posibil să îndeplinești cu succes aceste așteptări diverse? Poate știți deja: Profesorii și personalul școlar trebuie să promoveze un climat școlar deschis, pozitiv și de susținere cu reguli clare, acceptare și conștientizare.

Școala este un spațiu pentru învățare și relații sociale, la un loc. Poate opera cu succes doar ca o operă completă: „Școala ar trebui să fie un mediu educațional sigur și pozitiv” (Olweus et al., 2010). Orice tulburare a dezechilibrului dintre aceste sarcini cheie poate împiedica succesul fiecărui elev și poate afecta construirea de relații sociale, de încredere și comuniune pentru toți.

Rădăcinile etimologice ale cuvântului bullying se pot regăsi în secolul XVI, când „my bully” însemna „dragul meu”, „iubitul meu”, venind din cuvântul danez *boele*. Un secol mai târziu a apărut pentru prima dată cu sensul actual, dar abia în secolul XX acest cuvânt a dobândit definițiile academice folosite astăzi. Ca verb, to bully înseamnă: a intimida, a speria, a domina, printre altele. „Bully” este o persoană care își folosește puterea și tăria sa pentru a speria sau răni persoanele mai slabe (Oxford Advanced Learners Dictionary, 2016).

Prof. Dr. Dan Olweus, un profesor cercetător în psihologie din Norvegia este considerat pionier pe tema bullyingului, pe baza a aproape 40 de ani de cercetare, implementare și evaluare a programelor de prevenire (Hazelden Foundation, 2016). Definiția sa afirmă:

„Un elev este agresat atunci când el/ea este expus, în mod repetat în timp, unor acțiuni negative din partea unui sau mai multor elevi.... O acțiune negativă este situația în care o persoană provoacă intenționat, sau intenționează să provoace, durere fizică sau disconfort unei alte persoane, prin contact fizic, cuvinte sau în alte moduri.” (Olweus, 1993)

Bullyingul este una dintre cele mai complexe forme de comportament agresiv și violent. Cu toate acestea, nu fiecare act de violență este o acțiune de bullying. Conform studiului Organizației Mondiale a Sănătății privind comportamentul sănătos la copiii de vârstă școlară, bullying apare atunci

când un elev este: „tachinat în mod repetat într-un mod care nu îi place... Dar nu este bullying atunci când doi elevi de putere sau autoritate similară se ceartă sau se bat. Nu este bullying nici atunci când un elev este tachinat într-un mod prietenos și glumeț”. (Craig et al., 2009).

Cea mai caracteristică trăsătură a bullyingului este relația de putere asimetrică și dezechilibrată dintre cei care agresează și cei care sunt agresați. În plus, nu este ocazional sau un eveniment singular, ci un tipar comportamental care se repetă în timp împotriva aceleași persoane cu o diferență evidentă de putere. Prin diverse acte de bullying, elevul mai puternic țintește în mod sistematic, intenționat și crud să rănească, să sperie sau să intimideze persoana mai slabă.

După cum am menționat mai sus, nu este o simplă tachinare. Contrar miturilor larg răspândite despre autoapărarea victimei, victima nu se poate apăra prin propriile eforturi. Bullyingul nu se oprește de la sine fără intervenție din exterior (Gugel, 2014).

Noi, profesorii, ar trebui să contribuim la acest proces prin propria implicare, dar și prin încurajarea participării copiilor la prevenirea bullyingului și crearea unui climat școlar pozitiv. Implicarea sistematică și orientată pe copil și responsabilizarea elevilor pot ajuta la evidențierea părerilor lor cu privire la bullyingul în școală, deoarece pașii făcuți împreună de profesori, părinți și elevi se pot dovedi eficienți împotriva bullyingului.

BENEFICIILE EDUCAȚIEI DIGITALE

Prof. Drăgușin Gabriela Dumitra
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale.

De azi este recomandat să uităm de metodele pe care le foloseam acum 10-15 ani la școală și trebuie să gândim la abordarea altor tehnici de predare și învățare, bazate pe instrumente și tehnologii digitale. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforma educațională.

Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar astfel să se renunțe la metodele tradiționale de educație.

Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea. Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual. Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

De ce copiii preferă să învețe prin joc? Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții. Iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale.

De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi. Trăim vremuri incredibile, unde găsim tot ce ne dorim online, inclusiv cursuri excelente ce pot susține educația tradițională, de la ce mai buni și capabili profesori. Posibilitățile sunt infinite.. Atunci de ce să nu le folosim pentru binele nostru suprem.

Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea dau seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.

În plus, digitalul oferă adesea o modalitate mai interesantă și mai cuprinzătoare de informații. Fapt care se reflectă în scăderea absenteismului în școlile care folosesc deja instrumentele digitale și notele mai mari pe care le obțin elevii. Mai mult decât atât, când elevul își poate urmări propriul progres, îi sunt sporite motivația și responsabilitatea.

Instrumentele digitale de învățare implică profesorii și părinții la un nivel mai profund

Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică, Ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale.

Pe lângă profesori, și părinții pot folosi activități interactive pentru a încuraja interesul copilului în procesul de învățare. Aceștia pot explora, de asemenea, activități de învățare online cu copilul lor, care poate servi drept extensie a ceea ce învață în sălile de clasă.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Toată lumea are de câștigat în acest proces al digitalizării procesului de învățare.

Instrumentele și tehnologia digitală sporesc rapid schimbul și asimilarea de informații

În ultimii ani, trecerea de la tipărirea pe hârtie la digital a influențat și maniera în care studiem. La fel cum se tipărea presa cu șase secole în urmă, această tranziție transformă educația formală și creșterea oportunităților de învățare.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare. De asemenea, se creează un mediu care le permite profesorilor să se bucure de condiții echitabile. În plus, școlile pot economisi bani, asigurând în același timp acces la materialele educaționale, așa cum fac școlile private scumpe.

Instrumentele și tehnologia digitală de învățare și predare în clasele primare, secundare și licee pregătesc elevii pentru studiile superioare și carierele pe care le vor urma, ajutându-i să dobândească abilități specifice, inclusive familiarizarea cu tehnologiile emergente și auto-motivația. Astfel, orele

de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi.

Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități. De la impactul pe care îl are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

*Prof. Enache Elena Mădălina, Hagi Mihaela
Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, București*

Înainte de 11 martie 2020, școala românească încerca, prin diferite mijloace, cu pași mici, ce-i drept, să se adapteze învățării online. Acest lucru, părea de neatins de foarte mulți dintre noi. Oricât de mult încercam, unii “vizionari” să schimbe modul de lucru la clasă, apăreau “voci”, care spuneau că “virtualul” nu este posibil. De altfel, parțial, aveau dreptate, deoarece, învățământul online nu era reglementat prin lege. Însă, dincolo de aceste îngrădiri, familiarizarea, la clasă, cu platformele educaționale, ar fi fost anevoioasă, pentru că, orice schimbare, se face cu mult efort din partea tuturor.

Ziua de 11 martie 2020 ne-a arătat tuturor sau mai bine spus, ne-a obligat pe toți (că am vrut sau nu), să facem cunoștință, din ce în ce mai mult, cu diferite platforme educaționale. Acest lucru, i-a scos pe mulți din “rutina” pe care și-o formaseră de-a lungul timpului, prin “plafonare”, prin acel “nu pot” sau “nu vreau” sau, chiar “nu e bine”. Și, astfel, încet-încet, am început să înțelegem, ceea ce alții deja știau, că învățarea online ajută sau mai bine spus, completează învățarea offline.

În altă ordine de idei, erau cunoscute, la nivel național, câteva platforme educaționale în școala românească, precum Google Classroom sau Intuitex. Acestea erau utilizate, mai mult sau mai puțin, în învățământul de stat. Pe de altă parte, învățământul particular era mult mai familiarizat cu ele și asta, probabil, datorită cerințelor internaționale. Cei mai mulți copii alegând să studieze, mai târziu, în străinătate.

Ceea ce este interesant, este faptul că, situația actuală a accelerat procesul de predare-învățare-evaluare online. Au început să devină cunoscute și alte platforme, precum: Microsoft Teams, Edmodo, Easyclass, Aplicația Zoom. Aceste platforme au în comun, faptul că, profesorul poate transmite materialele didactice către elevi, în diferite formate, atât materiale text, cât și link-uri, materiale video sau prezentări. Ei pot crea, distribui și evalua teste. Oferă un mediu controlat, în care profesorul poate vedea orice mesaj sau conținut distribuit de elevii clasei. Profesorul poate transmite chestionare cu răspuns imediat, poate nota materialele lucrate de elevi, iar elevii pot forma grupuri pentru diverse proiecte. Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate aplicații pentru comunicarea în timp real. Aici, profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa “life”, permițând și crearea unei table virtuale interactive. De altfel, Google a venit, prin completare cu aplicația GoogleMeet, care face aproape același lucru ca aplicația Zoom.

Cu toate acestea, știind că niciun sistem din lume nu este perfect, am căutat să aflu răspunsul “la cald”, interacționând cu elevii, să aflu ceea ce îi nemulțumește sau mulțumește în învățarea online. Am descoperit că există dezavantaje și avantaje.

Dezavantajele pe care elevii le-au observat s-a dovedit a fi în număr destul de mare. Astfel, ei consideră că învățământul online le limitează interacțiunea cu colegii, din punct de vedere fizic, devin antisociali. Lucrul în echipă este, parțial, restricționat. Au observat că, fiind tot timpul atenți în ecranul computerului sau telefonului, ochii se strică mult mai repede, creierul având tendința de a se “odihni” mai mult decât este cazul. Stând acasă, nu știi să-ți organizezi timpul, practic ieși din rutina, programul este dat peste cap. Există tendința de îngrășare. Apare plictiseala. Pe de alta parte, device-urile se uzează mult mai repede (descărcarea bateriei se face mult mai rapid, fiind nevoit să stai prea mult cu ele în priză). Nu toți elevii dețin device-uri pentru conectare, precum nici conexiune la internet. Cu toate acestea, chiar și cei care au internet, pot avea probleme de conectare. Ceea ce se transmite nu se înțelege mereu. Au constatat că, ideile expuse “face to face” sunt mai ușor de reținut, de înțeles sau de perceput.

Privind și reversul medaliei, avantajele s-au făcut și ele auzite. Copiii au constatat că, materialele din online se transmit mai ușor. Se învață mai multe despre tehnologia, de care vor avea nevoie mai târziu. Tema fiind cerută într-un anumit interval de timp și știind că profesorul poate corecta fiecare temă în parte, elevii sunt mai conștienți în a studia materialele primite. Au mai observat că, într-o clasă virtuală pot fi mai mulți elevi decât într-o clasă reală, iar că profesorul poate predă unui număr mare de elevi, ceea ce ar putea, pe unii dintre ei, să interacționeze și cu alți colegi, decât cei din propria clasă. Cu o bună gestionare a timpului, poți avea mai mult timp personal, pentru alte activități. Ești scutit de drumul pe care îl faci în mod normal până la școală. Și, nu în ultimul rând, și-au dat seama că, te poți proteja mai bine de virusul existent.

Concluzionând, părerea mea este că, așa cum, metodele de predare-învățare-evaluare tradiționale, precum și cele moderne nu pot exista în mod separat și ar trebui combinate și utilizate în mod rațional, așa și, învățarea online trebuie aplicată în strânsă legătură cu cea offline.

Bibliografie:

<https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/>

INOVAȚII PEDAGOGICE ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Gogoi Daniela Iuliana
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii De Vede

Școala pentru viitor presupune o schimbare profundă a oamenilor, a culturii și a comunicării.

Schimbarea nu înseamnă doar tehnologizare și inovare, ci, mai ales, comunicare. Managementul resurselor umane rămâne un motor al inovării, iar școala trebuie abordată integrat, ca un tot unitar: profesori, elevi, beneficiarii indirecti (părinți, instituții locale, comunitatea de afaceri).

Evoluția fără precedent a tehnologiei a dus la inserarea resurselor ei în toate sectoarele de activitate ale societății, inclusiv în cel al educației. În cadrul orelor predate la distanță cu ajutorul platformelor educaționale, folosirea resurselor educaționale pentru creșterea calității educației și

formării copilului reprezintă un lucru primordial. Ora desfășurată on-line fără utilizarea resurselor multimedia în procesul de predare-învățare- evaluare poate deveni o activitate anostă și plictisitoare pentru beneficiarul educației (elevul). Cadrul didactic este dator să utilizeze pentru ameliorarea instruirii și pentru eficientizarea învățării, potențialul tehnologiilor informaționale și comunicaționale (TIC). Conținutul digital și utilizarea instrumentelor online în desfășurarea procesului educațional facilitează învățarea și acumularea de noi competențe ce duc la crearea unei lecții atractive pentru elevi.

Necesitatea implementării TIC în procesul de predare-învățare este determinată de extinderea tehnologiilor informaționale în toate domeniile activității umane. Acest lucru evidențiază conexiunile interdisciplinare ale TIC, văzute ca un factor integrator, TIC și în special platformele educaționale, având un rol important în asigurarea calității și eficientizarea procesului instructiv-educativ. Calitatea educației determină în mare măsură calitatea vieții și creează oportunități pentru realizarea în întregime a capacităților fiecărui cetățean. În prezent, educația se află într-un proces de tranziție de la un sistem tradițional, predominant informativ, centralizat - la un sistem modern, dinamic, formativ, centrat pe elev, specific unei societăți democratice, bazată pe o economie de piață.

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare-învățare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev, nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în școală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

În psihologia cognitivă tradițională, cunoașterea e văzută ca un fel procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive. Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vigotskian, cunoașterea este înțeleasă în termeni de învățare a folosirii instrumentelor culturale. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specii ce unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care traversează cel mult câteva contexte diferite.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a dialogului, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

În scopul realizării învățării asistate de calculator au fost create așa numitele platforme de învățare.

Până în prezent au fost elaborate un număr foarte mare de platforme educaționale dintre care cele mai cunoscute sunt: Apex Learning, Atutor, Blackboard Learning System, Brainshark, CERTPOINT Systems, Chamilo, Claroline, Desire2Learn, DoceboLMS, Dokeos, eFront, HotChalk, ILIAS, Meridian Knowledge Solutions, MOODLE, Metacoorn, RCampus, Saba Software, Sakai, SlideWiki, SpicyNodes, Studywiz, Zoologic, WebCT.

Credem în creșterea calității și eficienței învățării în școlile din România prin tehnologii digitale dedicate, ne implicăm în realizarea și implementarea de soluții integrate pentru un învățământ

performant, iar acum toate aceste instrumente, tehnologii și resurse valoroase se găsesc cu ușurință accesând site-ul <https://nextclass.ro> – Clasa viitorului

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcționalitățile echipamentelor și tehnologiei de top, pentru procese de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente. Quartz Matrix a dezvoltat două produse inovatoare proprii: [platforma e-Learning ACCED](#), pilon extrem de important al educației la distanță și [ProLang – Laboratorul digital pentru limbi străine](#).

Pe site-ul nextclass.ro mai puteți găsi [resurse utile](#), precum ghiduri de utilizare și instalare ale produselor, documentații tehnice și manuale, precum și informații relevante pe [blog](#), despre învățământul digital performant.

Site-ul www.nextclass.ro – Clasa viitorului – este cel mai complex site dedicat soluțiilor integrate de digitalizare a educației, un proiect Quartz Matrix.

Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Din această perspectivă, trebuie urmărit în egală măsură inserarea tehnologiilor performante în educație, dar și formarea profesorilor.

Mozaik Education realizează software educațional necesar lecțiilor interactive. Astfel, putem pune la dispoziția profesorilor și elevilor peste 1.000 de resurse digitale, în peste 30 de limbi (animații 3D, materiale video, foto și audio educaționale ori manuale interactive), ce acoperă toate materiile din curricula de învățământ din România.

Urmând tendințele învățământului modern observăm că relația Profesor – Elev este schimbată cu relația Profesor – Calculator – Elev, de aici apărând și necesitatea utilizării unor noi metode de predare, învățare și evaluare. De asemenea intermediarul dintre cei doi actori ai procesului de învățământ (Calculatorul) trebuie să fie „dresat” astfel încât atât profesorul, cât și elevul să nu simtă absența celuilalt, altfel spus să: Calculatorul să genereze un feedback în ambele părți.

Astfel, învățarea asistată de calculator trebuie să pună accentul atât pe îmbunătățirea interacțiunii om – calculator, cât și pe metodele cibernetice de predare, învățare și evaluare. Majoritatea platformelor educaționale se bazează pe același concept de asistare a procesului de învățământ de calculator care include: predarea unor lecții de comunicare a cunoștințelor noi; învățarea, consolidarea, aplicarea, sistematizarea noilor cunoștințe; evaluarea cunoștințelor acumulate.

În perioada școlii online pentru desfășurarea orelor s-a utilizat pentru comunicare în sistem video cu elevii platforma Google Classroom. Comunicarea se face foarte ușor, iar întâlnirile online se fac cu ajutorul aplicației Meet.

Google Drive este un instrument on-line pe care l-am folosit pentru crearea de documente, chestionare și prezentări cu informațiile necesare procesului de predare-învățare-evaluare. Acesta din urmă permite conectarea cu alte aplicații suplimentare: <https://pixlr.com/>; <https://www.wevideo.com/> din meniul New-More-Conect mor App.

Sursa educațională <https://wordwall.net/> este o sursă ușor de folosit pentru crearea de activități și jocuri pentru dezvoltarea atenției și a vitezei de reacție.

Alt instrument pentru realizarea de jocuri educaționale este <https://hotpot.uvic.ca/> - este necesar Download și instalare. Este gratuit și are aplicații pentru teste, cuvinte încrucișate, formare perechi, etc.

- <http://kubbu.com/> este instrument doar pentru profesori cu care se pot genera teste online,

jocuri de logica, rebusuri etc.

- <https://quizizz.com/> - instrument cu care profesorii au mai multe opțiuni de a-și personaliza testele, de a comuta nivelul competențelor, de a testa viteza de reacție și mulți alți factori.

TIC schimbă perspectiva asupra practicii educaționale, completând cadrul educațional cu metodologii moderne de învățare specifice societății informaționale. Implementarea platformelor educaționale nu v-a înlocui învățământul tradițional, ci va fortifica procesul de predare-învățare-evaluare. Utilizarea platformelor educaționale în instruire constituie o prioritate în formarea profesională și dezvoltarea resurselor umane în „era incluziunii digitale pentru toți”.

Era digitală schimbă deja atât de multe zone încât nu cred că ne mai putem imagina o viață fără vreo legătură digitală, iar în curând, noi, cei care am prins începuturile internetului, vom fi o minoritate.

Nu cred că putem să cuprindem toată influența pe care o va avea această forță digitală.

Cred că peste câteva zeci de ani, ne vom uita la perioada de acum și o vom considera un fel de epocă de piatră.

Cert este faptul că pe viitor, formarea online va căpăta o pondere însemnată în ce privește dimensiunea instructivă (transmiterea de informații) și, mai ales, se va adresa segmentelor populaționale care deja posedă competențe formate în sistemul tradițional de instruire. Pentru un matur, de pildă, e mai nimerită o participare la un curs online de perfecționare sau de reconversie profesională, decât o deplasare efectivă într-un spațiu de învățare. Pentru cei aflați la începutul procesului educativ, prezența în sala de clasă este indispensabilă. Dar și așa, împletiri și corelații dintre tradițional și online, în ce privește sistemul normal de instruire, sunt de presupus. E de așteptat ca, în perspectivă, ponderea administrării unor informații sau consemne educative pe cale virtuală, mai ales în componenta lor instructivă, să crească și să se permanentizeze – în beneficiul învățării în sala de clasă. O viitoare ecologie a învățării școlare trebuie să ia în calcul și astfel de despovărări benefice și pentru educatori, și pentru educabili. „Nucleul dur” al relației pedagogice nu va reuși să fie înlocuit de instrumentele informatice – chiar dacă acestea își rafinează performanțele prin personalizare, „subiectivizare”, acaparare a unor calități socio-umane.

Toți trebuie să regândim educația pentru viitor.

Bibliografie

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/E-learning>
2. <http://vpl.dis.ulpgc.es/index.php/en/about/what-is-vpl>
3. Frunzeanu M. Creșterea calității educației și formării prin noile tehnologii informaționale și de comunicare. [accesat 29.11.14, <http://www.asociatia-profesorilor.ro/cresterea-calitatii-educatiei-si-formarii-prin-noile-tehnologii-informationale-si-de-comunicare.html>, p. 24.

EDUCAȚIA PRIN METODA PROIECTULUI – FACTOR STRATEGIC AL DEZVOLTĂRII PERSONALE

*Prof. Hagiu Violeta Alina
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”*

*Prof. Cepan Daniela Alina
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alexandria*

Motto: „Eternitatea nu e accesibilă decât prin viețuirea clipei în mod absolut”

(Emil Cioran)

Eficiența internă și externă a sistemului de educație, de la educația timpurie la studiile post-doctorale, de la educația formală la cea non-formală, de la formarea profesională inițială și continuă până la accesul echitabil la învățare, în condiții de calitate constituie obiectivul principal al strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă. Învățarea eficientă rămâne o prioritate pentru sistemul de învățământ românesc, iar formele și metodele de predare vor fi în continuare caracterizate prin diversitatea și flexibilitatea abordărilor pedagogice, și se vor concentra pe formarea deprinderii de a învăța și de acumula cunoștințe utile și a capacității de a aplica aceste deprinderi într-un spectru larg de domenii.

Tânărul de succes al societății secolului XXI trebuie să fie competitiv în ceea ce privește domeniul managementului informațiilor: să găsească, să evalueze, să aplice în mod flexibil înțelegerea conținuturilor învățate și a altora noi în contexte variate, să anticipeze efectele, rezultatele și să dobândească abilități decizionale.

Aici intervine cu succes și educația non-formală care reprezintă ansamblul influențelor educative structurate și organizate într-un cadru instituționalizat dar desfășurate în afara sistemului de învățământ.

Notele caracteristice ale acestei forme de educație sunt legate de caracterul opțional al activităților organizate, participarea elevilor la stabilirea a ceea ce se va învăța și se va între-prinde, rolul discret al dascălului și renunțarea la evaluări clasice.

Caracteristicile metodei proiectelor sunt: elevii se află în centrul procesului de învățare; proiectul are obiective operaționale clare, care sunt în conformitate cu standardele de performanță; proiectele sunt generate de întrebări cheie ale curriculum-ului; implică metode de evaluare multiple și continue; are conexiune cu lumea reală; elevii își demonstrează cunoștințele, competențele prin produsele și performanțele realizate; capacitățile cognitive sunt vizate prin activitățile din cadrul proiectului; strategiile de instruire sunt variate și sprijină diverse stiluri de învățare.

Spre deosebire de alte metode, metoda proiectului presupune anticiparea mentală a unei acțiuni, precum și executarea ei, prin cercetare concretă iar grupul de elevi este plasat în centrul acțiunii, oferindu-i-se posibilitatea să-și afirme independența în gândire și acțiune, dar și să însușească direct tehnicile de cercetare, prin efort, cooperare, autocontrol, conform îndrumării inițiale.

În acest context pot să afirm că numeroși elevi ai liceului nostru sunt implicați în proiecte variate menite să contribuie la dezvoltarea lor personală, la configurarea drumului lor în societate în viitorul

apropiat și la depășirea stresului cotidian care ne macină existența, prin mobilizarea în vederea identificării de noi idei și modalități de a le pune în practică.

Bibliografie:

1. Cerghit Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, București, 2006
2. Neacșu Ioan, *Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes*, Editura Polirom, București, 2015

INTEGRAREA INSTRUMENTELOR DIGITALE IN PROCESUL DE PREDARE

Prof. Iancu Stefan, Bolog Ionut
CCD Teleorman

În psihologia cognitivă tradițională, *cunoașterea* e văzută ca un fel de procesare, adică pare simplu să spui că aceasta va atinge cote cu atât mai înalte cu cât mintea elevului va fi programată cu ajutorul cât mai multor strategii meta-cognitive.

Într-un mod cu totul diferit, în tradiția socio-culturală de tip vîgotskian, *cunoașterea* este înțeleasă în termeni de *învățare a folosirii instrumentelor culturale*. Ca o consecință a faptului că acestea sunt totdeauna specifice unor anumite contexte social-istorice este dificil de trasat modele de învățare care să fie general valabile, excepție fiind câteva instrumente culturale care traversează cel mult câteva contexte diferite.

Adevărata importanță a tipului de predare-învățare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiționale cu TIC ține de **potențial**. Acest tip de învățare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza *tipul de predare-învățare potrivit* într-un anumit moment, loc și pentru un anumit elev nu numai la școală, ci și acasă. Acest tip de învățare ar putea deveni global, ar putea transcede granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi și meridiane diferite. În acest context, *generalizarea folosirii TIC în școală* ar putea deveni *una dintre realizările importante ale secolului nostru*.

În era digitală în care trăim, paradigma cunoașterii trebuie să fie una a **dialogului**, educația trebuie să meargă dincolo de instrumentele culturale specifice, dar fără a fi redusă la abstracția oferită de psihologia cognitivă.

Dezvoltarea educației în direcția dialogului nu poate fi decât rezultatul unui mod de predare-învățare-evaluare la un nivel de conceptualizare mai ridicat decât în trecut. Pentru că dialogul presupune deschidere, lărgirea orizontului și adâncime, acest mod de învățare este atât o direcție individuală pentru elev, cât și una socială pentru școală ca întreg.

Dezvoltarea în direcția unei gândiri creative libere poate fi promovată prin îndepărtare unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi.

În tradiția socio-culturală, TIC este definită ca *miloc de mediere pentru cunoaștere*, iar din perspectiva dialogică, e văzută ca mijloc de deschidere, adâncire și lărgire a spațiilor de dialog. Nu trebuie să uităm că învățarea nu presupune doar acumulare de cunoștințe, ci creștere, îmbogățire, evoluție.

Până la urmă, nu e nimic nou sub soare, deci nici tehnologiile moderne nu sunt ceva ieșit din comun. Papirus și hârtie, cretă și carte tipărită, retroproiectoare, jucării și emisiuni educative, toate au fost văzute ca inovații la început. PC-ul, Internetul, cd-ul noile *tehnologii* complementare mobile sau wireless nu sunt decât cele mai noi dovezi ale creativității umane pe care le putem vedea în jurul nostru. Ca și celelalte inovații menționate, acestea *pot fi asimilate în practica pedagogică fără să afecteze fundamentele învățării*.

Câteva reguli pentru integrarea cu succes a TIC în activitatea didactică:

1. Fii sigur că deții controlul asupra materialului, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, chiar dacă te sprijină un specialist în TIC.
2. Fă-ți un plan pe hârtie, separat de materialul aflat pe suport digital.
3. Scopul și forma prezentării să-ți fie foarte clare.
4. Nu fi sedus de stilul atractiv al tehnologiei moderne, fie ea video sau audio, și nu face din aceasta un scop în sine. Concentrează-te asupra mesajului/a ideii principale și a limbajului adecvat vârstei/gradului de înțelegere al elevului.
5. Un bun prezentator nu are nevoie de o prezentare complicată tehnic. E mai important să fie atractivă prin idee, mod de structurare și grad de interactivitate. De exemplu, o prezentare trebuie să-l facă pe elev să gândească, nu trebuie să fie doar o înșiruire rapidă și amănunțită de slide-uri.
6. Mai presus de orice, concentrarea trebuie să fie asupra elevului și a nevoilor lui de învățare. Cel mai mare pericol în orice proiect de predare-învățare care include și TIC e să fie centrat mai mult pe tehnologie/creativitate, nu pe elevul-receptor și pe nevoile lui de învățare.
7. În școală, succesul tipului de predare bazat pe TIC se măsoară prin satisfacerea nevoii de învățare.

Care sunt dificultățile implementării TIC în procesul educativ?

Teoretic, n-ar trebui să fie dificultăți. În realitate, ele pot apărea. Pentru un test simplu, dacă întrebam colegii ce cred despre *integrarea TIC în procesul de învățare* putem primi răspunsuri de genul: „N-am auzit despre așa ceva!”, „Am auzit ceva, dar nu știu prea clar ce este.”, „Asta e chestia aia nouă adăugată?”, „Cu ce e diferit de ceea ce știam deja, ce e nou în asta?”, „Păi n-avem cum să facem asta, costă mult și fonduri nu prea sunt.”

Unii profesori consideră că *anumite deprinderi mentale asociate tehnologiilor moderne n-ar ajuta în procesul de învățare*, în special atunci când elevii preiau fără discernământ informații de pe internet sau își însușesc mentalitatea de tip „cut and paste” în detrimentul stiloului și al hârtiei.

Ceea ce nu o să auzim prea des este o definiție clară sau măcar mai mult interes legat de potențialul acestui tip de învățare. Pentru înțelegerea și implementarea TIC în procesul clasic de învățare e nevoie de entuziasm, energie și dedicare pentru a transforma teoria în soluții reale bazate pe nevoile individuale ale elevilor.

Alte dificultăți decurg din *lipsa informației cu conotații practice* imediate referitoare la TIC sau a unui *ghid care să-i informeze pe profesori cum pot ajunge la ea*.

De aceea, este nevoie stringentă de:

1. *instrumente pedagogice pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice* care să implice utilizarea TIC.
2. *crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare*, bazată pe utilizarea TIC.

Combinarea TIC cu metodele tradiționale pedagogice reprezintă o *schimbare de paradigmă cu implicații* asupra cunoașterii în societate în general și asupra învățării în special, de aceea disciplina pedagogică trebuie modificată în conformitate cu noul context în care trăim.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrearea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Înțelepciunea tradiției poate și trebuie să fie combinată cu soluțiile tehnologice moderne. Metodele interactive sunt acele metode care promovează învățarea interactivă, care sunt orientate către intensificarea interacțiunilor și interrelațiilor în cadrul grupului de elevi și încurajează schimbul liber de cunoștințe, de idei, de experiențe, confruntarea de opinii și argumente în vederea ajungerii în comun la noi clarificări, construcția unor noi cunoștințe și soluții la probleme.

Exemple de metode interactive de predare

• Metoda piramidei sau bulgărele de zăpadă aplicată în cadrul orei de limba engleză

Metoda piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă are la bază împletirea activității individuale cu cea desfășurată în mod cooperativ, în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activității fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la soluționarea unei sarcini sau a unei probleme date.

Este o metodă care îmbină activitatea individuală cu cea desfășurată în mod cooperativ, în cadrul grupurilor mari – produsul final fiind rezultatul muncii depuse de întregul colectiv de copii.

În aplicarea acestei metode trebuie respectate următoarele etape:

- Introduktivă prezentarea de către profesor a temei
- Lucrul individual sau pe grupe de doi copii
- Reuniunea în grupul mare
- Gruparea rezultatelor finale într-o fișă de lucru colectivă
- Analiza rezultatelor și trasarea concluzii

Exemplificare:

Tema lecției – Colours/Culorile

- Se prezintă tema – Colours/culorile;
- În grupe de câte doi, copii primesc 9 cartonașe pe care sunt desenate obiecte divers colorate, aceștia alegându-le pe acelea care corespund culorii grupei:

- * red/roșu (grupa 1) – măr;
- * blue/albastru (grupa 2) – nor, ;
- * yellow/galben (grupa 3) – soare;
- * green/verde (grupa 4) – brad;
- * brown/maro (grupa 5) – ușă;
- * orange/portocaliu (grupa 6) – portocală;
- * pink/roz (grupa 7) – balon;
- * white/alb (grupa 8) – omăt;
- * black/negru (grupa 9) – tablă;

- Perechile care studiază aceeași culoare vor primi 9 cartonașe colorate pe verso adecvat culorii grupei;

➤ Se reunesc perechile într-un grup omogen;
 ➤ Rezultatelor celor 9 grupe vor forma o fișă de evaluare colectivă sau piramida culorilor:
 - se vor prinde pe tablă cartoanele cu obiectele alese de fiecare grupă pe categorii de culori sub forma unei piramide;

- se vor citi individual culorile în limba engleză;

- se va recita poezia culorilor:

Blue is the sea/albastră este marea

Green is the grass/verde este iarba

White are the clouds/albi sunt norii

And they slowly pass/care trec ușor

Black are the crows/negre sunt ciorile

Brown are the trees/maro sunt copacii

Red are the sails/roșii sunt pânzele

Of a ship in the breeze/unei corăbii în vânt

- copiii vor crea un desen care să reflecte conținutul versurilor însușite; se vor premia primele trei desene reușite care vor fi expuse la expoziția curentă a lucrărilor grupei. (Se analizează rezultatele și se evidențiază performanțele copiilor).

• **Wall writing**

Profesorul poate prezenta participanților o succintă sinteză, pe baza exegezei literare, referitoare la plasarea romanului „*Enigma Otiliei*” pe coordonatele tematice ale realismului, în scopul punerii elevilor în contexte de învățare în care să identifice trăsăturile romanului obiectiv, realist de tip balzacian.

♦ „Romanul realist este istoria unui eșec” (**E.M. Forster**, *Aspecte ale romanului*).

♦ Un roman este „o scriere tipic realistă, demonstrarea unei idei printr-o experiență”. (**G. Călinescu**, „*Studii de estetică*”).

♦ „Atenta observație a socialului, zugrăvirea unor caractere bine individualizate, gustul detaliului, observarea umanității sub latura morală, fresca Bucureștiului de dinainte de Primul Război Mondial, narațiunea la persoana a III-a și menținerea naratorului omniscient constituie trăsături predilecte ale romanului de tip balzacian, asimilate și de G. Călinescu.” (**Gheorghe Glodeanu** în lucrarea „*Poetica romanului românesc interbelic: o posibilă tipologie a romanului*”).

♦ „*Enigma Otiliei*” este un „roman de critic, în care realismul, balzacianismul și obiectivitatea au devenit program estetic” sau în „*Enigma Otiliei*” întâlnim „un balzacianism fără Balzac” (**Nicolae Manolescu**, *Arca lui Noe*).

• Pornind de la textele prezentate, profesorul poate discuta cu elevii dacă acest item are ca efect lămurirea tipologiei în care se înscrie romanul. De asemenea, utilizând metoda Wall writing (formă a brainstormingului), profesorul poate întreba elevii *care sunt principalele caracteristici ale realismului care pot fi identificate și în alte opere literare studiate*. Împarte fiecărui participant un post-it pe care, după un moment de reflecție, fiecare participant poate scrie idei, ca răspuns la întrebare. Postit-urile vor fi lipite pe o coală de flipchart. Profesorul va parcurge și va discuta, împreună cu elevii, conținutul răspunsurilor. În măsura în care este posibil, ideile prezentate pot fi grupate prin repoziționarea postit-urilor.

Bibliografie:

1. Cerghit I., Neacșu I., Negreț-Dobridor I., Pânișoară I. O., Prelegeri 2. pedagogice, Editura Polirom, Iași, 2001.
2. Călinescu, G., Enigma Otiliei, Ed. Eminescu, București, 2004;
3. Cucos, C., Științele educației. Structuri, conținuturi, tehnici, Editura Polirom, Iași, 2000;

**METODA PROIECTUL ȘI UTILIZAREA LUI ÎN MATEMATICĂ PRIN
INTERMEDIUL CALCULATORULUI**

Prof. Iordache Ana Maria
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede

Scurtă prezentare:

Metoda proiectului este o metodă de instruire centrat pe elev care presupune realizarea unui produs, ca urmare a colectării și prelucrării unor date referitoare la o temă anterior fixată. Acest tip de învățare dezvoltă cunoștințe și capacități într-un domeniu prin sarcini de lucru extensive, care promovează investigația și demonstrațiile autentice ale învățării prin rezultate și performanțe.

Proiectul începe în clasă, prin conturarea obiectivelor, formularea sarcinii de lucru și precizarea echipei care îl realizează. În afara orelor de curs, dar sub îndrumarea profesorului, elevii stabilesc metodele de lucru, își definesc rolul în cadrul grupului și fixează termene pentru diferite etape ale proiectului. După colectarea datelor și organizarea materialului, proiectul se încheie prin prezentarea rezultatelor obținute.

Metoda proiectului, cu suportul tehnologiilor moderne, este una din metodele care antrenează într-o foarte mare măsură elevii, permite munca în colaborare folosind comunicarea prin poșta electronică sau grupurile de discuții pe tema proiectului iar prin munca în echipă elevii contribuie la propria învățare, învățând pe ceilalți sau de la ceilalți colegi de echipă.

Exemplu de activitate didactică

Clasa a VIII a

Descriere: Realizarea unui proiect în format electronic cu tema „Corpuri geometrice”, folosind colaborarea electronică.

Unitatea de învățare: Recapitulare finală

Competențe specifice vizate:

1. Identificare unor elemente ale figurilor geometrice plane în configurații spațiale date.
2. Calcularea ariilor și volumelor corpurilor geometrice studiate.
3. Clasificarea corpurilor geometrice după anumite criterii date sau alese.
4. Exprimarea proprietăților figurilor și corpurilor geometrice în limbaj matematic.
5. Analizarea și interpretarea condițiilor necesare pentru ca o configurație geometrică să verifice anumite cerințe.
6. Transpunerea unor situații – problemă în limbaj geometric, rezolvarea problemei obținute și interpretarea rezultatului.

Conținutul aferent: Corpuri geometrice

Strategia didactică aplicată:

Metode: conversația euristica, proiectul, munca individuală și în colaborare.

Mijloace didactice: calculatoare, Internet

Forme de organizare a activității: individuală prin investigare, colaborarea și comunicarea electronică vizată de profesor

Tipuri de învățare: învățare creativă, învățare asistată de calculator

Scenariul didactic: Elevii primesc ca sarcină realizarea unui proiect cu tema „Corpuri geometrice” folosind Google Docs. Se prezintă obiectivele proiectului, sarcinile de lucru și se organizează echipele.

Utilizarea TIC se va face, practic în toate fazele realizării proiectului. Începând cu faza de pregătire a proiectului faza în care se strâng cât mai multe informații referitoare la tematica abordată, continuând cu faza de realizare în care comunicarea cu profesorul și colegii este esențială și trebuie să se facă în timp util și terminând cu faza de prezentare a proiectului.

Pentru colaborare și chat se va crea un cont Google pentru fiecare elev și profesor.

Folosind editorul pus la dispoziție de Google Docs elevii vor putea crea și edita documente, vor putea insera imagini, comentarii, ecuații, formule, tabele.

Prezentarea proiectului va fi făcută în Prezi.

Proiectul creat de elevi este un exemplu de integrare creativă a tehnologiilor informatice și comunicaționale în procesul de predare-învățare-evaluare.

Bibliografie:

[1]*Predarea interactivă centrată pe elev* (modul pentru dezvoltarea profesională a personalului didactic), Editura Educația 2000+, București, 2005

[2] *Strategii eficiente de comunicare în relația elev-profesor prin utilizarea instrumentelor tic*
http://tvsimpozioane.wikispaces.com/file/view/S2_14_SfirlogeaAlexandra_TV2010.pdf

LABORATORUL DE ȘTIINȚE

Profesori: Jacola Germina-Teodora/ Iorga Monica
Școala Gimnazială Nr. 2 Videle

Pandemia Covid-19 a debutat în România în luna martie, 2020 și a afectat treptat toate domeniile socio-economice.

Dacă în încercarea de a diminua efectele negative ale pandemiei asupra economiei s-au adoptat diferite măsuri guvernamentale, în ceea ce privește educația elevilor în toată această perioadă, precum și starea emoțională a copiilor, la nivel național s-a derulat Programul de ore remediale, însă acesta nu a cuprins toate categoriile de elevi, ci doar elevii care nu au putut participa la orele on-line din perioada martie 2020-martie 2021.

Pierderi nu au fost doar în acumularea cunoștințelor, poate acestea fiind cele mai puțin importante, elevii s-au confruntat cu diferite emoții, precum anxietatea, stresul, incertitudinile, toate acestea fiind resimțite puternic de către aceștia în această perioadă dificilă.

Pentru unii elevi, închiderea școlilor în timpul pandemiei a fost doar o schimbare temporară în școlarizarea lor înainte de a fi din nou pe drumul cel bun, dar pentru mulți alți elevi, acest lucru a însemnat sfârșitul educației lor.

Soluția identificată de profesorii Școlii Gimnaziale Nr. 2 Videle, din județul Teleorman, asociația de părinți și voluntari din cadrul unei firme private, s-a concretizat într-un proiect, numit “ Summer school”, câștigător în cadrul Campionatului de Voluntariat 2021.

Scopul acestui proiect a fost acela de a șterge/diminua posibilele urme lăsate de pandemie asupra copiilor, pentru a le crea o stare de bine și context inovativ de învățare pe perioada vacanței de vară.

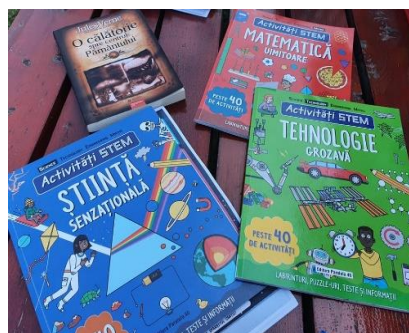
Săptămânal, în perioada iulie- septembrie 2021, s-au organizat activități pentru cei 420 de elevi ai școlii, pe diferite teme: ecologie, artă, comunicare și dezvoltare personală, sport, stil de viață sănătos, ateliere de literatură, de științe, precum și excursii.

Una dintre activitățile realizate s-a intitulat “ Laboratorul de științe”.

Inspirându-ne din cărțile lui Jules Verne, am călătorit imaginar în locuri necunoscute pentru a descoperi secrete ale științei cu ajutorul unor activități STEM.

Pornind de la textul codat care a condus la “Călătoria spre centrul Pământului”, elevii și-au echipat rucsacul cu toate cele necesare unei călătorii-aventură, au aflat informații despre structura Pământului, au realizat transformări în/din diferite unități de măsură vechi și actuale, au decriptat și criptat mesaje utilizând diferite coduri.

Și pentru că data desfășurării a coincis cu 14 iulie, Ziua Națională a Franței, au fost activități, discuții și despre evenimentele istorice din 14 iulie 1789, căderea Bastiliei, semnificația sa, implicații asupra istoriei contemporane.

Elevii au realizat desene și postere cu simbolurile Franței. Unul dintre scriitorii renumiți ai Franței a fost Jules Verne. Elevii au aflat diferite informații despre acest scriitor francez. Apoi au dat exemple de obiecte pe care le-ar lua în bagaj într-o călătorie – aventură.

Împărțiți în grupe, elevii au citit fragmente din acest roman, au avut de asociat diferite instrumente (barometru, termometru, manometru, cronometru, busola) cu definiții corespunzătoare ale acestora, au efectuat transformări de temperatură folosind diferite scări de măsurare, au făcut cunoștință cu diferite unități de măsură vechi.

Un exemplu este prezentat mai jos:

Mila marină – o unitate veche de măsură folosită în navigație, definite în raport cu lungimea Ecuatorului.

Mai precis, Pământul este divizat de geografi în 360° longitudine, iar fiecare grad este divizat în câte 60 minute. O milă marină corespunde unui minut (măsurat la Ecuator). Calculați în câte minute este divizat în longitudine globul pământesc;

Lungimea Ecuatorului este considerată (convențional) ca fiind de 40000 km. Calculați câți km are o milă marina.

Transformați 5 km în mile marine.

1 milă terestră = 1,609 km = 5280 picioare = 1760 yarzi

1 yard = 0,9144 m

1 picior = 0,324 m

1 leghe marina = 5,55955 m

Exprimați în metri 2,5 mile terestre.

Calculați câți metri înseamnă 37,5 yarzi.

Deoarece călătoria- aventură din roman pornește de la descoperirea unui manuscris criptat, elevii au realizat instrumente de codat mesaje, au codat și decriptat diferite mesaje.

Un exemplu de cod pentru criptarea mesajelor este prezentat mai jos:

Mesaj cifrat

Poți crea mesaje secrete înlocuind literele alfabetului cu numărul lor.

A = 01	K = 11	U = 21
B = 02	L = 12	V = 22
C = 03	M = 13	W = 23
D = 04	N = 14	X = 24
E = 05	O = 15	Y = 25
F = 06	P = 16	Z = 26
G = 07	Q = 17	
H = 08	R = 18	
I = 09	S = 19	
J = 10	T = 20	

Decodează mesajul: 19 21 13 13 05 18/ 19 03 08 15 15 12/ 09 19/ 03 15 15 12

Toate aceste activități au îmbinat în mod plăcut lucrul cu voia bună, într-o atmosferă de bună dispoziție.

„Summer school” a fost o frumoasă poveste de vară în care ne-am regăsit cu toții, elevi, cadrele didactice, părinți, voluntari, o poveste în care am petrecut timp împreună, am socializat, am învățat, am consolidat comunitatea școlară prin colegialitate, prietenie, empatie, respect, stare de bine, după o îndelungată perioadă de izolare.

SISTEMUL EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ

*Prof. Matei Mihaela Anca
Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu*

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Educația în secolul 21 nu se mai poate face doar cu tabla și cu creta. Tehnologia a avansat și pune la dispoziția spațiului educațional instrumentele sale. Tinerii și copiii sunt atrași de cultura digitală și de suporturile tehnice care o promovează. Pentru a intra în conexiune cu acești tineri și copii, profesorii trebuie să vorbească limba lor, să valorifice abilitățile lor pentru oferirea de noi experiențe de învățare. Noile tehnologii de informare și comunicare pot ușura instruirea, pot să îi confere acesteia noi dimensiuni în spațiul virtual (jocuri virtuale, grupuri de discuții, clase mobile, resurse on line, proiecte de grup, portofolii digitate etc.). Integrarea tehnologiei în educație aduce experiența de învățare la un alt nivel mult mai apropiat de limbajul generației nativilor digitali. Progresul tehnologic este o realitate care nu poate fi oprită și care trebuie acceptată și abordată ca parte a vieții de zi cu zi, și care poate fi văzută ca o provocare pentru educație, dar și ca o oportunitate. Pentru copii și tineri, internetul și social media sunt o parte esențială a vieții lor. Educatorii trebuie să aducă procesul de învățare mai aproape de viața reală a copiilor și tinerilor, încorporând astfel și aspecte legate de experiențele lor în lumea digitală.

Noi strategii educaționale, inspirate de educația non-formală, pot fi dezvoltate pe baza utilizării internetului și a dispozitivelor mobile pe care elevii le au deja. De asemenea, multe dintre activități educaționale cu care profesorii sunt obișnuiți pot fi adaptate prin luarea în considerare a lumii digitale. Profesorii ar trebui să fie sprijiniți pentru a accepta faptul că elevii pot reprezenta parteneri viabili pentru un dialog îmbogățit reciproc, bazat pe respect și încredere. Prin acceptarea rolului de facilitator al învățării, profesorii ajută de asemenea elevii să își dezvolte abilități de învățare autonome și înțelegere critică.

Noile metode de comunicare dintre școli și părinți reprezintă un element important al managementului școlar de zi cu zi. Utilizarea Internetului se afla la baza acestor transformări. Modul în care trăim, modul în care se fac afacerile, maniera în care se lucrează, metodele de studiu, comunicarea între oameni și chiar maniera de petrecere a timpului liber sunt influențate de internet. Datorită invențiilor de ultimă oră, educatorul are la dispoziție infinite surse de informare. Internetul este astăzi un izvor bogat de informații, instrumentele tehnologice ne permit ca în câteva secunde să accesăm un website de profil, furnizor de activități pentru clasă. Dar aceasta nu denotă în totalitate originalitatea ori creativitatea profesorului, ci mai degrabă priceperea sa în materie de tehnologie, rapiditatea în a improviza pe loc. Ceea ce aduce în discuție cu adevărat originalitate și creativitate este libertatea de a alege, de a schimba o regulă impusă atunci când considerăm că aceasta nu mai este de actualitate ori nu se potrivește elevilor noștri.

Copiii moderni tind să-și dezvolte alte abilități prin interacțiunile cu tehnologia, chiar și la vârste foarte mici. Transformarea tehnologică a tuturor sectoarelor înseamnă că instrumentele digitale sunt utilizate frecvent chiar și în cazul profesiilor în mod tradițional netehnice și în condițiile în care se

estimează că în viitor nouă din 10 locuri de muncă vor necesita competențe digitale în viitorul apropiat sau imediat. Este esențial ca instituțiile de învățământ să pregătească elevii să facă față schimbărilor sociale și economice rapide, determinate de dezvoltarea tehnologică rapidă, dotându-i cu competențele adecvate provocărilor erei digitale. Tehnologiile digitale ar trebui să facă parte integrantă dintr-o abordare educațională axată pe cursant, adaptată vârstei și pot oferi abordări noi și inovatoare în materie de predare și învățare.

În concluzie, o învățare digitală de calitate și inovatoare poate fi captivantă și interactivă, completând astfel metodele de predare bazate pe prelegeri și oferind platforme de colaborare și de creare de cunoștințe. Totodată, tehnologiile digitale pot facilita accesul la cunoștințe și la învățare, iar utilizarea lor permite tuturor structurilor de formare de la diferite niveluri să fie ușor accesibile și favorabile incluziunii.

Bibliografie :

1. <https://www.smart.edu.ro>
2. Dragoș Apostu, *Profesorul digital*
3. Quartz Matrix, *Blog de tehnologie*

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR IN ERA DIGITALA

Prof. Năiță Cărmidă Ileana
Școala Gimnazială „Anghel Manolache”, Scrioaștea
Prof. Cheran Nicușor Cristian
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede

În primă instanță, era digitală aduce oportunități ce schimbă profund cadrul vieții oamenilor. Diferitele probleme pe care le trăim în societate – mai ales cele ce țin de interacțiunile cu ceilalți (libertatea, egalitatea, dreptatea etc.) – nu sunt atinse de dezvoltarea tehnologiilor de comunicație și vor putea fi rezolvate abia pe căi ce nu intră în registrul acestora. Dar faptul că “fiecare om este conectat” are întinse implicații. Prin telefoane mobile și computere aria vieții fiecăruia s-a lărgit considerabil. Prin apelul la stocurile de date, “limitele neurologice” se depășesc. Prin rețelele de informare, fiecare are noi oportunități de job și își poate pune în valoare capacitățile oriunde ar trăi. Combinând informațiile cu abordările geneticii, medicina devine efectiv “personalizată”. Educația trece în forme mai legate de instrumente, care o fac posibilă în condiții neconvenționale. Echiparea face ca “apartamentul dumneavoastră să ajungă o orchestră electronică, iar dumneavoastră să fiți dirijorul”. Grație informării lărgite, viața fiecăruia este într-un fel la dispoziția sa.

Din acest punct, însă, încep primejdiile. Utilizatorii își pot da multiple identități, profitând de șansele de a-și stabili în voie adrese electronice diferite. Așa stând lucrurile, s-a format deja “populația ascunsă (*the hidden people*)” – care, în anonimatul Internetului, distribuie ceea ce vrea – și, mai mult, “piața neagră (*the black market*)” a știrilor, care distribuie alegeri ce vizează “distrugerea virtuală a

onoarei (*the virtual honour killing*)” persoanelor, după cum se aruncă pe piață informații secrete pentru a demasca sau incrimina politici. Ce este de făcut?

Autorii se distanțează de abordarea potrivit căreia spațiul virtual trebuie să rămână fără interferențe din partea vreunei autorități, cu argumentul că o astfel de abordare nu va putea împiedica alunecarea practică în injustiții și crime. Abordarea liberală a domeniului virtual li se pare un “model periculos (*a dangerous model*)”. Erich Schmidt și Jared Cohen arată că guvernele pot adopta măsuri care “să cultive profilul oficial al identității persoanelor și să convertească în irelevantă ceea ce este prezentat anonim”, după cum pot reglementa informațiile clasificate, încât să se evite scurgeri nedorite. Specialiștii Google spun că sunt în mod continuu soluții tehnice la îndemână, cum ar fi, de pildă, limitarea suporturilor cu riscuri, care vor reduce fenomenele amintite, chiar dacă nu le vor anihila complet. Soluțiile tehnice au nevoie, însă, pentru a fi puse în valoare, de legislație.

O criză anticipabilă va înregistra maniera tradițională de a face presă. Faptul că fiecare cititor are la dispoziție instrumente de informare, poate intra în “informarea globală” și participă la “publicul global”, va face ca “loialitatea audiențelor să derive din analiza și perspectiva pe care ofertele le propun și, cel mai mult, din încrederea în acestea. Aceste audiențe vor prefera credibilitatea informației, acuratețea analizei și prioritizarea noilor relatări (*stories*)”. Rolul presei din curentul principal va deveni tot mai mult unul “de agregator, custode și verificator, de filtru de credibilitate”, iar jurnalismul devine “mai puțin extractiv și mai mult colaborativ”. Pe de altă parte, presa va fi concurată de tot mai numeroși ofertanți de platforme de comunicare.

Chiar dincolo de securitatea adresei electronice, tehnologiile de comunicație pun, însă, o problemă dificilă atunci când se vrea apărarea vieții private: folosirea comunicării trecute. “Dacă suntem în rețea (*on the web*) atunci publicăm și ne incumbă riscul de a deveni figuri publice – este numai o chestiune de câți oameni dau atenție faptului și de ce”. Altfel spus, nu există posibilitatea de a șterge la modul absolut mesajele odată formulate, încât trebuie să fim gata să dăm seama de trecutul nostru în comunicații. Informația digitală este, într-un înțeles precis, una “permanentă”. Din punct de vedere tehnic, se poate restricționa accesul la trecutul cuiva, dar trecutul nu poate fi șters cu desăvârșire. Această problemă nu are soluție tehnică, singura soluție accesibilă fiind de fapt un nou “contract social”, care să reglementeze cum se folosesc datele comunicării de odinioară. Se poate admite că mulți oameni vor lupta pentru a-și proteja viața privată și secretele ei, din trecut și de astăzi, dar, în era digitală, nu vor fi decât succese provizorii, mereu doar pentru o minoritate ce are acces la anumite măsuri tehnice.

Atât în direcția trecutului, cât și în prezent, regimurile autoritare au la îndemână mijloace tehnice pentru a controla complet ceea ce spun și ceea ce fac cetățenii. Aceștia vor căuta, desigur, alte canale de informare, dar rezultatele vor fi mereu sub aspirații. Ceea ce este cert este că vom trăi o competiție neconținută între voința statelor de a controla cetățenii și năzuința acestora de a fi liberi. În fața ei, va trebui, desigur, profilată de pe acum „cetățenia lumii virtuale”, prin acțiuni ale companiilor din sfera comunicațiilor de a proteja viața privată și secretele cetățenilor. Problema are soluție prin multiplicarea platformelor de comunicare și transformarea protejării în criteriu de alegere a platformei. „Companiile vor trebui să învețe cum să administreze așteptările publice cu privire la posibilitățile și limitele produselor lor”. Ele au început deja, cu tehnologia „*peer-to-peer communication*”, inițiată de Napster, care asigură convorbirea directă a două persoane fără a mai trece prin fatala controlabilitate a interacțiunii „*no delete button*” și, mai nou, prin plasarea transmițerii pe impulsuri și limbaje noi. În orice situație, însă, măcar deocamdată, cu niciuna dintre alternativele existente „nu se poate atinge nicidecum bogăția și comoditatea comunicării prin Internet”.

Orice soluție de protejare a vieții proprii – ne spun autorii cărții *The New Digital Age* – depinde de voința statului. Dacă democrația este recunoscută ca valoare, atunci statul nu este obsedat cu controlul, dacă democrația nu preocupă, atunci statul caută să controleze comunicațiile. „Cum abordează populațiile, industria privată și statele schimbările ce vin, va fi determinat în cea mai mare măsură de normele lor sociale, cadrele legale și caracteristicile particulare naționale”. La nivelul acestora se va juca, de fapt, soarta vieții private și a secretelor ei.

În era digitală în care trăim, dezvoltarea continuă a competențelor este mai importantă ca niciodată. Într-un mediu de tehnologie în continuă schimbare, este esențial să rămânem relevanți și competitivi pe piața muncii. Așadar, cum putem realiza această dezvoltare continuă și cum putem beneficia de avantajele acesteia?

Potrivit unui articol recent publicat de e-Learning Industry, există câteva modalități prin care putem dezvolta competențele noastre și a ne asigura că suntem pregătiți pentru schimbările constante din domeniul tehnologic.

Primul pas este de a găsi resurse de învățare și dezvoltare online. În ziua de astăzi, există o mulțime de platforme online care oferă cursuri și materiale de învățare pe diverse teme. De exemplu, puteți găsi cursuri de programare, design grafic, marketing digital sau managementul proiectelor. Caută resursele care vă interesează și care sunt relevante pentru cariera dumneavoastră, iar apoi alocăți timpul necesar pentru a le studia.

Următorul pas este să utilizați platformele de e-learning pentru a vă dezvolta competențele. Acestea pot fi utilizate pentru a învăța noi abilități sau pentru a vă actualiza cunoștințele existente. În plus, aceste platforme oferă o flexibilitate incredibilă, permițându-vă să învățați la propriul ritm și de oriunde vă aflați. În funcție de preferințele dumneavoastră, puteți opta pentru platforme gratuite sau plătite, care oferă cursuri structurate sau autodirijate.

Un alt sfat important este să colaborați cu colegii și alți profesioniști din domeniu pentru a învăța și a vă dezvolta împreună. Acest lucru poate fi realizat prin participarea la evenimente de networking, grupuri de discuții sau chiar prin crearea propriului grup de învățare. Colaborarea cu alții poate fi foarte benefică într-un mediu de tehnologie în continuă schimbare, deoarece aceasta vă poate ajuta să puneți laolaltă idei și să descoperiți noi abordări pentru problemele curente. În plus, nu uitați să investiți timp și efort în dezvoltarea abilităților digitale esențiale. Acestea includ utilizarea instrumentelor precum Microsoft Office, Adobe Photoshop sau Google Analytics. Aceste abilități sunt necesare pentru a fi productiv și eficient într-un mediu de lucru digital și pot face diferența între a fi angajat sau nu. În concluzie, dezvoltarea continuă a competențelor este esențială pentru a rămâne relevant și competitiv într-un mediu de tehnologie în continuă schimbare.

Bibliografie:

1. Ray Kurzweil *The Age of Spiritual Machines: When Computers Exceed Human Intelligence*, 1999
2. Eric Schmidt, Jared Cohen, *The New Digital Age. Reshaping the Future of People, Nations and Business* (John Murray, London, 2014).
3. Andrei Marga *Societatea nesigura*, ed. Niculescu, 2017

INSTRUMENTE ON-LINE DE ÎNVĂȚARE

*P.I.P. Nistor Alina, Rădiță Cristina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Roșiorii de Vede*

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiații și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim. Dezvoltarea profesională și învățarea în modelul tradițional devin deja istorie. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne. Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel online. Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea.

În întreaga lume, universitățile, colegiile și școlile trebuie să își pregătească profesorii pentru schimbare. Pe măsură ce cultura societății noastre se schimbă ca răspuns la inovațiile tehnologice, instituțiile și profesorii trebuie să se adapteze.

Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului. Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare. Profesorii și elevii doresc instrumente de bună calitate care să fie gratuite. Pentru a ajuta colegii să găsească cele mai bune resurse online care să le ușureze viața, prezint o listă de mai multe link-uri utile care oferă ceea ce au nevoie pentru o lecție bună.

Pentru a înțelege specificitatea procesului de instruire online, pentru a-l putea organiza, conduce și controla este importantă cunoașterea unor termeni specifici care vor fi definiți în cele ce urmează, conform resurselor bibliografice:

„Instruirea reprezintă activitatea principală realizată în cadrul procesului de învățământ, conform obiectivelor pedagogice generale elaborate la nivel de sistem, în termeni de politică a educației.”

Instruirea online se referă la instruirea care se desfășoară prin intermediul unui calculator conectat la o rețea, conținutul educațional putând fi sub forma unei lecții tradiționale sau a unei sesiuni de lucru colaborativă, realizată cu ajutorul tehnologiilor de comunicație. Materialele educaționale pot fi prezentate sub formă de text, grafice, materiale audio, video.

Termenul de sistem de instruire online desemnează un ansamblu de tehnologii, proceduri, mijloace, participanți care conlucrează pentru atingerea obiectivelor procesului de instruire.

Platforme de e-Learning Open Source **Platforma Moodle** Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment (Moodle) este un pachet software destinat producerii de cursuri bazate pe Internet, oferind un bun suport pentru securitate și administrare și având conturată o comunitate amplă de utilizatori și dezvoltatori.

Sistemul Moodle pleacă de la ideea că orice participant la un curs poate fi în același timp elev și profesor, înlăturând imaginea profesorului ca „sursă de cunoștințe” și promovând-o pe cea a profesorului ca modelator de personalități, care lucrează într-o manieră particulară cu fiecare student pentru a-l ajuta să dobândească deprinderile și cunoștințele de care este interesat, și care moderează discuțiile și activitățile într-o manieră care ajută studenții să colaboreze pentru a atinge în mod colectiv obiectivele generale ale cursului. Sistemul Moodle oferă un cadru pentru dezvoltare și utilizare de materiale și metode moderne de lucru, dar și de adoptare a unei pedagogii ce stimulează creativitatea.

1educat – portalul ofertei de cursuri: www.1educat.ro 1educat este un portal specializat în prezentarea ofertelor de cursuri, promovând perfecționarea în anumite domenii de interes general. Conține informații utile despre planificarea carierei și mediului educațional, precum și numeroase resurse, dispunând și de un asistent online.

Are următoarele secțiuni:

1. Oferta de cursuri – sunt prezentate oferte de cursuri din domenii ca: economic, socio-uman, IT&C (Information Technology and Communications), limbi străine, calificare. Este descris modul de alegere a unui curs, sunt prezentate cursurile online gratuite, există un program special de consiliere, se poate consulta piața locurilor de muncă sau se afla cum se redactează un CD. Această secțiune prezintă și câteva aspecte negative: unele cursuri, informații despre anumite domenii, cursuri sau furnizori de instruire lipsesc, ele existând doar cu titlul (exemplu: proprietate intelectuală).

2. Planificarea carierei – sprijină pe cei aflați în procesul de consolidare a carierei oferind detalii despre:

- managementul carierei – ajută în alegerea unei cariere optime, în condițiile în care condițiile pieței de muncă se schimbă;
- consilier de carieră – stabilește obiectivele de carieră, abilitățile și aptitudinile necesare; • programe de consiliere – clasic sau online;
- societăți de plasare – oferă adrese Web ale celor mai importante societăți de plasare din țară, locuri de muncă, burse, studii în străinătate;

3. Editor – secțiune destinată publicațiilor educaționale;

4. Mediul educațional – cuprinde știri, informații, legi, ordonanțe, acte normative din domeniul educației. Fig. 1 – 1educat – portalul ofertei de cursuri: [www.1educat](http://www.1educat.ro)

Proiectul Școala Online: <http://www.e-scoala.ro/> Proiectul Școala Online oferă resurse gratuite utile elevilor, studenților, profesorilor, persoanelor dornice de instruire și informare: dicționare, biblioteci, eseuri, referate, cursuri, consiliere pentru e-learning și altele.

Acest site este conceput pentru a fi o platformă deschisă, oricine putând să contribuie la dezvoltarea și la distribuirea lui pe Internet. A fost realizat prin colaborarea unei echipe formate din elevi, studenți și profesori .

Scopul Școlii Online este sporirea eficienței procesului de învățare în școli prin oferirea de informații ce vin în sprijinul sau completarea celor predate la clase, punerea la dispoziția profesorilor a unor modalități moderne de predare și evaluare, încurajarea comunicării pe teme didactice prin intermediul forumului. Printre cele mai importante și utile secțiuni amintim: lecții virtuale, referate online, jocuri, download gratuit a unor prezentări didactice multimedia și programe, forum sau ajutor în utilizarea sitului. Având un aspect clar și atractiv, conținutul sitului se îmbogățește permanent cu ajutorul numeroșilor colaboratori, oricine putând să adauge noi referate sau programe cu caracter cultural sau educațional. Trebuie subliniat, însă, că realizatorii sitului nu garantează corectitudinea tuturor informațiilor. De asemenea, ar fi de dorit un design uniform al lecțiilor din diverse domenii, precum și îmbunătățirea designului paginii principale.

eTwinning este un program educațional care pune la dispoziția tuturor cadrelor didactice din Uniunea Europeană un mediu virtual și instrumente online pentru derularea de proiecte școlare. Portalul eTwinning (www.etwinning.net) este disponibil în 25 de limbi europene și oferă oportunități deosebite oricărui profesor să găsească parteneri pentru proiecte, să participe în grupuri, ateliere de lucru, evenimente, camere ale profesorilor și seminarii de formare, să progreseze, să fie

la curent cu ultimele noutăți, să beneficieze de sprijin și de resurse puse la dispoziție de alți utilizatori ai platformei.

Învățarea interactivă, colaborarea cu elevi din alte școli similare europene, exersarea limbilor străine, dezvoltarea gândirii critice, a abilităților TIC și a lucrului în echipă sunt doar câteva din avantajele pe care le are un elev implicat într-un proiect eTwinning.

O echipă alcătuită din specialiști TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație și ISE-Institutul de Științe ale Educației, a derulat o cercetare pe tema implicării profesorilor din școlile românești în programul eTwinning. Proiectele eTwinning nu sunt doar niște activități în sine, ci produsele lor sunt integrate și valorificate mai departe de către participanți pentru îmbunătățirea calității în educație. De fapt, cerințele actuale sunt de a integra în curriculum-ul obligatoriu proiectele colaborative online eTwinning, deci trebuie să crească numărul celor care implementează astfel de parteneriate.

Concluzii

Beneficiile platformei eTwinning pentru elevii implicați în proiecte on-line de învățare prin colaborare la nivel european sunt foarte mari datorită unor factori cum ar fi: oportunitatea de a interacționa cu elevi și profesori din alte țări europene, suport didactic și tehnologic oferite de portal la cele mai înalte standarde europene, instrumente inovatoare de lucru, abordare inter și trans-disciplinară a temelor alese, munca în echipă, stimularea interesului și a gândirii critice, ocazia de a purta un dialog constructiv, aprofundarea cunoștințelor, valorificarea aptitudinilor și a creativității participanților.

Bibliografie:

1. http://www.e-scoala.ro/Proiectul_ScoalaOnlineetwinning.ro/eTw_RO12_raport_prelimin.pdf
www.1educat
2. www.edu.ro

EDUCAȚIA DIGITALĂ– AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. Pîrvu-Vișa Viorica

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede

Prof. Pîrvu-Vișa Adelin

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede

Educația digitală este o nevoie care crește exponențial încă de la apariția calculatoarelor și apoi a internetului. Desigur că prima formă a calculatorului, inventată de către Charles Babbage în secolul 19, era una mecanică și cerea o vastă cantitate de cunoștințe pentru folosirea acestuia. Însă aceasta a rămas rădăcina tuturor calculatoarelor apărute ulterior.

Primul calculator (computer) care avea interfață grafică și suporta un sistem de operare a fost scos pe piață de către Xerox PARC în anul 1973. De atunci încolo tot mai mulți oameni își doreau să cunoască ce știe să facă această minune tehnologică apărută într-o formă atât de accesibilă chiar și celor necunoscători în ale matematicii și informaticii. Unul dintre lucrurile fascinante despre acest computer era acela că utilizatorul putea să printeze tocmai ceea ce vedea înaintea ochilor pe ecranul acestuia, lucru nemăintâlnit până atunci. Educația digitală a ajuns să fie în prezent catalogată drept o nevoie esențială pentru societatea modernă.

Am început prin a vorbi despre această rădăcină a dispozitivelor pe care noi le folosim astăzi pentru a evidenția faptul că, încă de la început, computerele au început să se infiltreze în ceea ce înseamnă educație. În prezent, aproape fiecare școală tinde să aibă o rețea proprie de calculatoare și să digitalizeze cât de mult posibil toate informațiile.

La ce se referă însă acest termen: “educație digitală”? Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

Chiar și înafara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la nivelul de vital pentru orice societate și pentru cele mai multe sisteme educaționale din lume. În România, spre exemplu, școlile s-au închis de pe o zi pe alta, astfel că tot învățământul a fost nevoit să se mute în sistem online.

Parlamentul European a publicat, în luna martie a anului 2020, un studiu amănunțit legat de educația digitală din interiorul Uniunii Europene. În acest studiu apar date exacte despre situația elevilor din țările membre: cât de mulți dintre aceștia nu au acces la internet sau calculator, cât de multe abilități au cei care folosesc calculatorul etc.

Acest raport are în vedere să scoată în evidență nevoia acută de adaptare (atât a elevilor cât și a profesorilor) la transformările digitale pe care le suferă societatea în care ne aflăm. Continentul european se vede silit să regândească educația în această eră digitală pentru a putea rămâne în competitivitate pe plan global. Piața muncii europene va ajunge în scurt timp în punctul în care

majoritatea angajatorilor vor avea nevoie de muncitori cu abilități digitale, unii chiar de muncitori cu abilități digitale ridicate.

Lipsa abilităților digitale va afecta astfel traiul celor mai mulți dintre cei care acum sunt în băncile școlii. Studiul numit mai sus afirmă că, momentan, se consideră un individ cu abilități digitale peste cele de bază acel individ care este capabil să: trimită/primească email-uri, să participe pe platformele de socializare, să instaleze software-uri și aplicații, să folosească banking-ul online, să folosească funcții avansate (sortare, filtrare etc.) ale instrumentelor de organizare și analiză de date (Excel, Acces etc).

Indivizi cu abilități digitale scăzute se consideră acei indivizi care știu să folosească un sistem de email, știu să instaleze diferite software-uri și aplicații, dar nu știu să folosească instrumente de manipulare a datelor și a bazelor de date, instrumente de editare foto, video sau instrumente avansate de editare de text.

Din acest studiu făcut de Parlamentul European reiese că România se află pe ultimul loc în clasamentul statelor membre care țin evidența situației educației digitale. Luxemburg și Finlanda au un procent de 81% pentru tineri cu vârste între 16 și 19 ani care au abilități digitale peste cele de bază, în timp ce în țara noastră acest procent este sub 33%. Acest procent dezamăgitor este, de fapt, un rezultat al lipsei internetului/calculatorului din viața multor elevi ai școlilor române. Se estimează că numai 29% dintre elevii și studenții din România folosesc un computer o dată pe săptămână. Acest procent ajunge la 85% în țările de frunte precum Luxemburg.

Toate aceste cifre negative legate de țara noastră au îngreunat școala în mediul online la care a fost silit să se adapteze sistemul educațional român. Cel mai mult au avut de suferit zonele rurale în care, odată cu trecerea în sistemul online, educația s-a oprit. Din cauza lipsei de hardware și infrastructură pentru internet, aceste zone nu au putut susține ceea ce înseamnă educație online.

Avantajele pe care cei mai mulți le aduc în discuție țin de logistica pe care o presupune bunul mers al unei școli. Deplasarea până la școală, folosirea manualelor care trebuie transportate în ghiozdane grele, murdăria care se face cu creta care trebuie cumpărată și transportată la școală etc., toate aceste probleme sunt rezolvate de școala online, unde tot ce-ți trebuie e un gadget cu acces la internet. Pe internet, tabla nu mai trebuie curățată, nu mai trebuie să te miști din casă, nu mai este nevoie să te trezești cu o oră înainte să înceapă cursurile etc. Acestea sunt avantajele educației în sistem digital, dar consider că, puse în balanță cu dezavantajele, acestea cântăresc mult prea puțin.

Profesorii își dau seama mai repede de ineficiența sistemului online și observă performanțele elevilor care sunt în continuă scădere. Elevii de astăzi, care chiar și în sala de clasă reușesc cu greu să se concentreze (cauză – dovedită științific – a consumului excesiv de smartphone/computer), sunt nevoiți să folosească tocmai gadget-urile care îi distrag în scopuri educaționale. Orice alta fereastră va fi mai interesantă pentru un elev decât cea de Microsoft Teams în care profesorul îi predă o lecție.

Aceasta este rădăcina multor alte dezavantaje care apar în discuție când vine vorba de școala în sistem digital. Feedback-ul din partea elevilor și către elevi este de asemenea mai greu de primit în mediul online, dar există totuși metode aplicabile și pentru a primi și a da feedback cursanților. Mai multe despre acest subiect puteți găsi în acest [articol](#).

Școala online a adus celor mai mulți profesori bătăi de cap cum nici o altă provocare din cariera lor didactică. Cu precădere în țara noastră, care a trecut instant la școala exclusiv online odată cu declanșarea pandemiei, fără să se asigure că elevii și profesorii sunt pregătiți pentru așa ceva. Empiric vorbind, experiența online s-a dovedit și se dovedește în continuare a fi una neeficientă și nedorită de majoritatea cadrelor didactice.

Desigur că din partea elevilor și studenților există multe păreri bune cu privire la școala online, dar trebuie să ținem cont că acestea sunt păreri subiective. Sunt foarte des întâlniți elevii cărora le convine o școală în care se pot sustrage de la orice responsabilitate, și laptopul/tableta le oferă acest favor din plin.

Închei printr-o scurtă clarificare. Educația digitală ca set de cunoștințe și abilități pe care un individ le are când vine vorba de sisteme digitale este, fără discuție, viitorul. Indivizii care vor avea o educație digitală vastă vor fi cei care vor fi ținta locurilor de muncă din viitor.

Cursurile online au devenit tot mai solicitate, indiferent de disciplină, deoarece pandemia a reușit să demonstreze faptul că dorința și perseverența sunt cele care contează și nu prezența fizică într-un spațiu. Astfel, descoperă cursurile și atelierele conversaționale de germană care se desfășoară în mediul online; folosim metode non-formale atractive și interactive pentru predarea limbii.

Bibliografie

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/E-learning>
2. <http://vpl.dis.ulpgc.es/index.php/en/about/what-is-vpl>
3. Frunzeanu M. Creșterea calității educației și formării prin noile tehnologii informaționale și de comunicare. [accesat 29.11.14, [http://www.asociatia-profesorilor.ro/cresterea-calitatii-educatiei-si-formarii-prin-noile-tehnologii-infor mationale-si-de-comunicare.html](http://www.asociatia-profesorilor.ro/cresterea-calitatii-educatiei-si-formarii-prin-noile-tehnologii-informatiionale-si-de-comunicare.html)]

TRANZIȚIA ȘI IMPACTUL EDUCAȚIEI DIGITALE

Prof. Pîrvulescu Valentina-Livia

Prof. Pîrvulescu Eugenia

Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu” Mihăilești

Odată cu tranziția recentă a multor domenii spre mediul online, educația a fost, la rândul ei, nevoită să se adapteze noilor cerințe pentru a continua să satisfacă nevoile elevilor, ale studenților și ale profesorilor. Predarea online presupune mult mai mult decât folosirea unui dispozitiv conectat la internet în locul unei săli de clasă. Este nevoie, de asemenea, de adaptarea modului de predare și de interacțiune cu elevii la noile cerințe.

Amintim faptul că predarea online nu presupune doar o schimbare de mediu fizic – de la clasă, la propriul dormitor. Elevilor le lipsește interacțiunea directă cu profesorul și cu prietenii, nu mai există pauzele în care se pot juca, discuta sau relaxa cu ceilalți elevi. Din acest motiv, este nevoie să le oferim un alt tip de stimulare în timpul cursurilor. Știm deja că scrisul după dictare (ca formă de predare) și redarea unor informații cuvânt cu cuvânt (ca formă de evaluare) nu se regăsesc printre cele mai eficiente și atractive metode folosite la clasă. În mediul online, acestea au și mai puțină utilitate.

Copiii de azi s-au născut și cresc în generația digitală. Sunt obișnuiți să urmărească videoclipuri, să caute răspunsuri online și să preleveze digital informații din diverse surse. Aproape toți copiii au obiceiul de a folosi un telefon sau computer, care le permite să acceseze informații

oricând și oriunde.

Important de știut este faptul că educația online este construită pe aceleași principii ca și cea tradițională. Subiectele, temele de clasă, interacțiunea cu profesorul și notele, toate sunt la fel. Însă, un avantaj enorm pe care îl are școala online, este faptul că într-o școală „obișnuită”, copiii sunt obligați să învețe în același ritm general pentru toți, iar accesul la resurse este limitat, manualul sau o altă sursă adusă de profesor, în timp ce, având la îndemână tehnologia și conexiunea la internet, acesta, rapid, își colectează informațiile necesare din mai multe surse. Astfel, această opțiune permite acestora să-și dezvolte capacitatea de cercetare, analiză și structurare a informațiilor din mai multe surse.

Educația este viitorul societății, educația face aduce schimbarea în societate, astfel, pentru a le veni în ajutorul cadrelor didactice au fost dezvoltate cursuri special despre procesele de facilitare și predare online, în special pentru profesori, dar tehnicile și instrumentele folosite pot fi de folos chiar și companiilor. Cei care țin astfel de cursuri se numesc facilitatori, dar în România cel mai comun nume este cel de formator sau trainer.

Astfel, copiii sunt mult mai familiarizați cu tehnologia și le este mai ușor să asimileze informațiile prezentate cu ajutorul ei, de aceea aceștia s-au adaptat destul de rapid la învățământul la distanță, deoarece pentru ei tehnologia este atractivă, iar descoperirea de instrumente digitale care să îi ajute să învețe mai ușor reușește să îi capteze pentru o perioadă mai lungă de timp și să îi facă mult mai implicați în procesul de predare-învățare-evaluare.

Utilizarea unor instrumente digitale poate transforma testarea cunoștințelor într-o activitate distractivă și interactivă, reducând anxietatea pe care mulți elevi o resimt atunci când aud cuvântul „test”. Aceste aplicații sunt folosite mai ales pentru recapitulări sau învățarea prin joc. Se recomandă precauție în cazul în care doriți să le utilizați pentru teste oficiale, la care elevii vor fi evaluați printr-o notă în catalogul școlar, deoarece pot apărea dificultăți tehnice.

Kahoot! este un instrument foarte bun pentru testarea cunoștințelor tuturor elevilor, în timp real, la curs. Este nevoie de prezența profesorului pentru ca elevii să vadă întrebările. Alte aplicații, precum Educaplay, Quizizz sau LearningApps, pot fi utilizate atât la curs, cât și în afara lui (de exemplu, ca temă de casă), deoarece pot fi accesate oricând printr-un link oferit de profesor. Quizlet permite crearea de flashcards, niște cartonașe foarte utile pentru procesul de învățare, deoarece elevii se pot autoevalua și pot decide ce informații necesită aprofundare.

Educația online a devenit o realitate și necesitate. E cert faptul că după trecerea pandemiei, educația online, precum și includerea tehnologiei în procesul de predare-învățare-evaluare vor fi solicitate atât de copii, cât și de părinți. Astfel, deținerea competențelor digitale de către cadrele didactice vor fi mai mult decât necesare, vă propunem să citiți o serie de articole despre procesul de predare online:

În concluzie, despre procesul de predare online putem afirma cu certitudine faptul că nu este diferit față de predarea offline și că tehnologia este doar un plus pentru educație, deoarece reușește să îi țină pe copii mai mult timp concentrați pe subiectul care se predă, iar experiența lor în procesul de învățare-evaluare este mai atractiv și distractiv, ceea ce face ca timpul alocat pentru educație să fie petrecut cu plăcere.

Bibliografie

- Baltac, V. – Lumea digitală. Concepte esențiale, Ed. Excel XXI Books, București, 2015
- Susskind, J. – Politica viitorului. Tehnologia digitală și societatea, Ed. Corint, București, 2019
- <https://gutenberg.ro/>

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Predușel Iulian

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede

Prof. Stăncioiu Mirela

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede

Lumea noastră, societatea în care suntem este într-o continuă mișcare. Este un mediu dinamic, în care omul este constrâns să trăiască într-un ritm alert și să fie mereu pe fugă.

Societatea noastră este un amestec de promisiuni excepționale și de perspective neliniștitoare, de evoluției dezirabile și de izbucniri tehnologice necontrolabile, de om depinzând sensul evoluției: spre progres sau spre autodistrugere. Criza covid a scos la suprafață cel puțin în domeniul educației din România incapacitatea noastră de adaptabilitate la realitatea care ne înconjoară.

Întotdeauna ca popor am crezut că sistemul nostru de învățământ este performant, adevărul este că sistemul nostru de învățământ este neschimbat de 150 de ani. Acest sistem de organizare pe clase și lecții a fost introdus în practica școlară din România, în anul 1864 prin Legea învățământului.

Avem aceeași metodologie de predare tradiționalistă bazată pe expunerea didactică, demonstrația, lucrul cu manualul, metodă de învățare care nu mai face față provocărilor de viață și tehnologice ceea ce duce la un decalaj între realitatea trăită care este în mare parte digitalizată și formulele de predare regăsite în învățământ astăzi.

Educația în secolul 21 nu se mai poate face doar cu tabla și cu creta. Tehnologia a avansat și pune la dispoziția spațiului educațional instrumentele sale. Tinerii și copiii sunt atrași de cultura digitală și de suporturile tehnice care o promovează. Pentru a intra în conexiune cu acești tineri și copii, profesorii trebuie să vorbească limba lor, să valorifice abilitățile lor pentru oferirea de noi experiențe de învățare. Noile tehnologii de informare și comunicare pot ușura instruirea, pot să îi confere acesteia noi dimensiuni în spațiul virtual (jocuri virtuale, grupuri de discuții, clase mobile, resurse on line, proiecte de grup, portofolii digitate etc.). Integrarea tehnologiei în educație aduce experiența de învățare la un alt nivel mult mai apropiat de limbajul generației nativilor digitali.

Educația tehnologică capătă noi valențe, devenind o componentă de bază a învățământului modern românesc, disciplină menită să integreze mai bine elevul în societate la absolvirea școlii.

Generațiile de copii și adolescenți care sunt acum pe băncile școlii, trebuie să facă față în viitor unor noi provocări diferite de cele pentru care au fost pregătiți. Din acest motiv școala trebuie să formeze la elevi deprinderi de învățare pe tot parcursul vieții în acord cu cerințele pieței muncii și cu schimbările societății din secolul XXI. Aceste abilități de învățare creează noi competențe care îi fac pe elevi nu numai să se integreze într-o societate într-o continuă dezvoltare, dar să își și aducă o contribuție inovativă.

Astfel evoluția continuă a tehnologiei moderne și a științei impun formarea unor competențe de învățare durabilă, și dezvoltă gândirea critică și sistemică ceea ce duce la înțelegerea și realizarea unor alegeri complexe.

Elevul și studentul prin folosirea tehnologiei înțeleg conexiunile dintre sisteme își dezvoltă capacități precum analizarea, accesarea, administrarea, integrarea, evaluarea și crearea de informații

în diverse forme și medii, își dezvoltă capacitatea de lucru în echipă și nu în ultimul rând se adaptează la diverse roluri și responsabilități.

Concluzia este că inovarea pedagogică a devenit o necesitate în abordarea învățământului prin introducerea unor schimbări, în scopul creșterii eficienței procesului de instruire și formare a personalității elevului român. De altfel într-un sens mai larg, inovația înseamnă introducerea noului pentru obținerea de rezultate utile, ceea ce în acest moment sistemul de educație românesc are categoric nevoie pentru a valorifica inteligența și talentul copiilor din România.

Inovațiile în domeniul educației trebuie să pornească de la sistemul de organizare, programele, manualele și metodele de învățământ, până la laboratoarele de tehnologie didactică.

Implementarea inovațiilor în învățământ nu se va face ușor, dar cu implicarea familiilor elevilor, realizarea de reforme educaționale sau măcar introducerea diferitelor schimbări la nivel structural și funcțional în scopul perfecționării procesului educațional, poate deveni posibilă.

Tinerii din România sunt pe ultimul loc în UE la acest capitol, doar 56% dintre ei având competențe digitale de bază sau peste nivelul de bază, arată datele publicate de Eurostat. Această realitate susține încă o dată nevoia și importanța investiției în dezvoltarea competențelor digitale la elevi și studenți.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă. Folosirea unei platforme digitale poate contribui la stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea științifică a lumii.

Odată cu răspândirea internetului a devenit posibil stocarea digitală și utilizarea diferitelor tipuri de conținuturi de învățare. Materialul poate fi încărcat pe diferite site-uri, în baze de date și poate fi împărtășit cu alți utilizatori.

Având acum această posibilitate, apariția softurilor educaționale oferă o platformă părinților, copiilor și profesorilor de comunicare, inovație și a devenit posibilă construirea cunoștințelor adaptate nevoilor personale ale utilizatorilor, reflectate în mod individual.

EDUCAȚIA – O NECESITATE PENTRU REUȘITA ÎN VIAȚĂ

Profesor Liliana Scarlat

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roșiorii de Vede

„Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte cultivând destoiniciile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața”.

(Ioan Slavici)

În opinia mea, personalitatea umană se formează datorită educației care ne diferențiază de majoritatea oamenilor comuni, punându-ne în cercul restrâns al oamenilor educați și respectați de societate.

În vremurile moderne părerile oamenilor despre educație sunt împărțite. Nu este o părere general împărtășită despre ceea ce tinerii ar trebui să învețe, atât în relație cu virtuțile morale, cât și cu succesul în viață. Nu este clar nici dacă educația ar trebui să fie mai degrabă preocupată cu dezvoltarea intelectului sau a caracterului. Evenimentele contemporane au făcut problema și mai dificilă și nu este cert dacă educația ar trebui să fie în primul rând vocațională, morală sau culturală. Unii le recomandă pe toate trei.

Interesul pentru educație a fost dintotdeauna o preocupare majoră a societăților. În perioada modernă, când accesul la școală s-a generalizat, învățământul a devenit o prioritate pentru toate clasele sociale, fie și doar din speranța, justificată, ca individul să se poate ridica deasupra condiției date de familia, locul și circumstanțele în care s-a născut.

Educația se referă atât la însușirea unor cunoștințe teoretice, cât și la un anumit comportament etic acceptat de societate. În primă instanță vorbim despre o persoană care are o educație bună, posedă un set important de noțiuni teoretice, este educat prin formarea profesională și printr-o cultură generală impresionantă.

Educația se formează în primul rând în căldura și încrederea din familie. Aici copilul învață să spună adevărul, să fie cinstit, să aprecieze frumosul, să respecte munca și să se achite de responsabilități. *Școala echipează cu cunoștințe teoretice, transmite informații în formă ordonată și structurată, dar niciodată nu poate înlocui rolul părintelui.*

Esențial ar fi ca toate școlile să aibă, pe lângă conținuturi, obiective și cadre cheie la fiecare materie și, pe lângă activitățile extrașcolare despre care se poate discuta separat, acel “portret” al elevului, care ar trebui să conțină o serie de trăsături de caracter care să fie integrate în programe, care să fie prezente în viața de zi cu zi a școlii, care să fie discutate de către cadrele didactice la întâlnirile de pregătire profesională.

Astfel, elevii ar trebui să devină persoane capabile să comunice ceea ce gândesc, să fie posesorii unor principii cum ar fi onestitate, demnitate și responsabilitate, să aibă o viziune echilibrată a realității, care să-i ajute să poată lua decizii logice și etice, să fie deschiși la minte – cu o toleranță și înțelegere a altor culturi. Să devină oameni ce reușesc să combine armonios dezvoltarea intelectului cu dezvoltarea fizică și psihică, oameni capabili să-și evalueze părțile pozitive, limitele și experiențele astfel încât să-și poată urma propria dezvoltare, persoane capabile de compasiune, de empatie și respect pentru situațiile și sentimentele altora. Procesul educației *care necesită răbdare, atenție și perseverență, trebuie, în mod obligatoriu, să se muleze pe un caracter ales al educatorului. Nu este suficient doar să elaborăm enunțuri teoretice, ci este imperativ necesar să proclamăm ce trăim și să trăim ceea ce spunem.* Dacă numărul educatorilor needucați este mare, realitatea și istoria înregistrează și persoane care au făcut din educație o adevărată profesiune de credință. Astfel, nimeni nu poate abdica de la rolul de educator, deoarece, prin ceea ce spunem și prin ceea ce facem, influențăm, voluntar sau involuntar, în sens bun sau în sens rău, pe cei din jurul nostru. Și dacă totuși avem această menire, oare de ce să nu o facem bine? Ce te împiedică dacă ești tânăr să-ți trăiești viața frumos, să fii manierat și să câștigi respectul colegilor? Ce te împiedică dacă ești părinte să sădești valori morale în viața copilului tău?

În concluzie, educația trebuie să prezinte o prioritate în viață, deoarece beneficiile aduse de aceasta sunt nemăsurabile. Ea șlefuește personalitatea umană, putând astfel să influențeze modul în care oamenii ne privesc.

„O LUME MAI BUNĂ PENTRU TOȚI COPIII: ÎNTOARCEREA LA VALORI”

Proiect Educațional

Prof. Staicu Eugenia

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede

**PROPUNĂTOR:
LICEUL TEHNOLOGIC
„ANGHEL SALIGNY”
ROȘIORI DE VEDE**

**PARTENER EDUCAȚIONAL:
OCOLUL SILVIC
ROȘIORI DE VEDE**

PROTOCOL DE COLABORARE

Încheiat între:

LICEUL TEHNOLOGIC ”ANGHEL SALIGNY,,- Roșiorii de Vede, în calitate de unitate școlară propunătoare,

și

OCOLUL SILVIC ROȘIORI DE VEDE, în calitate de partener,

Privind organizarea și desfășurarea proiectului educativ cu titlul

„O LUME MAI BUNĂ PENTRU TOȚI COPIII: ÎNTOARCEREA LA VALORI”

Argument:

Săptămâna Educației Globale este o oportunitate de a prelungi cadrul învățării dincolo de pereții clasei.

La nivel mondial, instituțiile abilitate au tras un semnal de alarmă în ceea ce privește degradarea mediului înconjurător și punerea în pericol a generațiilor viitoare, de aceea, în cadrul în cadrul Programului European „Educația Globală” – SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE , este important ca elevii de la profilul Protecția mediului și Resurse naturale să participe la activități care să îi aducă spre obiectul viitoarei lor calificări, natura și protejarea acesteia. Este dreptul copiilor de azi, dar și cel al copiilor de mâine, să trăiască într-un mediu cât mai nepoluat, cât mai sănătos și este de datoria lor să conștientizeze că pădurea este factorul primordial în asigurarea unei resurse vitale – oxigenul.

De aceea, acest proiect facilitează comunicarea între elevi și instituții , între școală și comunitate, pentru a contribui la atingerea dezideratului de eliminare riscurilor privind mediul înconjurător.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Pregătirea elevilor pentru a ști cum să conlucreze cu instituțiile abilitate în protejarea mediului;
- Asumarea unor roluri în acțiuni de educație civică;

- Conștientizarea elevilor cu privire la avantajele protejării mediului;
- Informarea elevilor cu privire la legislația României;
- Dezvoltarea abilităților de comunicare;
- Dezvoltarea abilităților personale și sociale necesare conviețuirii în armonie cu ceilalți;
- Cunoașterea formelor de poluare și a dăunătorilor forestieri;
- Însușirea unor abilități sociale
- Conștientizarea rolului pe care îl au tehnicienii și inginerii ecologi în păstrarea mediului
- Înțelegerea perpetuării de la o generație la alta a respectului pentru natură și pentru valorile

morale

GRUP-ȚINTĂ/BENEFICIARI:

- Elevii Liceului Tehnologic ”Anghel Saligny”, Roșiorii de Vede

RESURSE:

- Umane : elevii și profesorii liceului, cadre didactice, reprezentanții Ocolului Silvic – Roșiori de Vede

- Materiale: mijloc de transport, mostre vegetale etc

DATA ȘI LOCUL DESFĂȘURĂRII:

17.11.2022, Rezervația Naturală Pojorâtele, Teleorman

COORDONATORI:

Prof. Dr. Păun Adrian Liviu, Prof. Bratcoveanu Haralambie, Prof. Staicu Eugenia Viorica,

DESFĂȘURARE:

Elevii claselor a X-a și a XII-a, profil Protecția mediului și Resurse naturale organizează o excursie tematică în Rezervația Naturală Pojorâtele, unde domnul inginer silvic Toma Mircea, voluntar din partea Ocolului Silvic – Roșiori de Vede, prezintă elevilor specificul fondului forestier din această rezervație, tipurile de dăunători și mijloacele naturale și chimice de combatere a acestora. Totodată este subliniată importanța lucrătorilor din acest domeniu, ingineri silvicultori, pădurari, dar și tehnicieni și ingineri în protecția mediului, pentru conservarea unui bun inestimabil și vital, pădurea.

DISEMINARE:

Activitatea va fi prezentată pe site-ul școlii , pe o pagină a rețelei de socializare a școlii și în mass-media.

AVIZAT,

CONSILIER EDUCAȚIONAL,

Prof. Staicu Eugenia Viorica

APROBAT,

DIRECTOR, Prof. Dr. Păun Adrian Liviu

ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ A CALITĂȚII EDUCAȚIEI

Prof. Stănciulescu Florentina Cristina

Colegiul Național „Ecaterina Teodoroiu”, Tg-Jiu

Prof. Iliescu Daniela

Liceul Teoretic Berbești

Calitatea este legată de valorile și așteptările a trei grupuri principale de utilizatori: participanții la procesul de învățare, angajatorii și societatea în general. Accentul cade pe îmbunătățirea calității procesului de EFP (Educație și Formare Profesională), cu accent pe rezultatele învățării, orientare profesională, sprijin și evaluare. Se promovează învățarea pe parcursul întregii vieți, prin stimularea în rândul tinerilor a unei culturi de stimulare a angajamentelor de învățare pe parcursul întregii vieți. Astfel, participanții la procesul de învățare și experiența de învățare a acestora reprezintă centrul de interes al sectorului EFP. De maximă importanță sunt nevoile participanților angajați în procesul de învățare, precum și cerințele comunității și ale angajatorilor, exprimate într-un mediu mai bine planificat, bazat pe coordonare și cooperare.

Ce eficiență avem în folosirea de către elevi a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor? Pregătim în licee de specialitate elevi, de exemplu, în contabilitate și ei ajung să aibă un loc de muncă într-un domeniu care nu are nimic a face cu competențele pe care se presupune că le-au dobândit în domeniul de bază, asta dacă ajung să aibă un loc de muncă sau pleacă în străinătate, ca forță de muncă ieftină. Oferta instituțiilor furnizoare de servicii de educație din România nu este corelată cu cererea pe piața forței de muncă. Este valabilă și reciprocă. Piața forței de muncă nu este validă pentru absolvenții cu certificare profesională, din domeniul liceal sau universitar.

Una din definițiile care explică conceptul de asigurare a calității include procesele planificate și sistematice necesare asigurării unui grad adecvat de încredere că oferta educațională va satisface cerințele de calitate necesare. Această abordare a conceptului implică asigurarea calității în educație printr-o serie de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de elaborare, planificare, implementare de programe de studiu prin care se oferă programe de educație de calitate în conformitate cu standardele cerute, adaptate la cerințele și nevoile particulare.

Dacă pregătesc specialiști în domeniul chimiei, trebuie susținută inițiativa privată în domeniul dezvoltării acestui sector. Dacă am un antreprenor de succes în oraș, încerc să-i formez specialiști de pe băncile liceului. În realitate, le dăm o diplomă, ne mulțumim că avem elevi sau studenți, chiar cu un dezinteres etalat față de cunoaștere, rezultat al unei proaste orientări profesionale și a unui demers didactic haotic, lipsa psihopedagogilor resimțindu-se din plin în elaborarea curriculum-ului.

În altă ordine de idei, nici legislația nu susține loial și deschis inițiativa privată și iată cum spectrul viitorului se conturează incert pentru vârstele la care temeritatea este încă o calitate, căci temerari sunt toți tinerii care aleg să-și părăsească țara, o țară incapabilă să investească eficient în potențialul membrilor săi.

Profesorii au nevoie să-și înțeleagă propriul mod de gândire pentru a deveni mai eficienți și pentru a facilita și amplifica dezvoltarea gândirii elevilor lor. Dacă au dobândit o înțelegere a naturii sociale și situaționale a învățării, o apreciere a importanței contextelor autentice, obișnuință de a reflecta asupra propriilor experiențe și dorința, disponibilitatea de a se interoga asupra propriilor

credințe și supoziții, atunci ei vor fi mai pregătiți să creeze pentru elevi medii de învățare care să faciliteze elevilor să învețe lecții care contează într-adevăr și care să fie de calitate

Probabil avem școli în care calitatea este la nivel de excelență. Excelența, pentru mine, începe de la toaletele curate, prevăzute cu săpun și hârtie igienică, spații școlare largi, dotate cu mobilier nou, videoproiector, calculator, platforme electronice de învățare, catalog electronic, dotări de ultimă oră a laboratoarelor de științe și tehnică, fond de carte actualizat la bibliotecă, stații pilot, deprinderi de muncă intelectuală, corelarea teoriei cu practica, spirit critic al educabililor, promovarea examenelor de evaluare și inserția pe piața muncii, prin recunoașterea valorii celor mai buni.

Este responsabilitatea fiecărei generații de profesori și de educatori să ducă această sarcină mai departe, păstrând ceea ce este bun din trecut, în timp ce încearcă să răspundă provocărilor „noului”. Aceasta este o sarcină foarte dificilă pentru un singur profesor sau pentru o singură școală, însă este o provocare pentru un sistem de învățământ. Mai mult, sistemele bune și eficiente de învățământ sunt rezultatul fondurilor pe care oamenii le plătesc; ele reprezintă ceea ce tinerii au dreptul să primească. Sistemele bune și eficiente de învățământ constituie o parte a responsabilităților pentru care politicienii au fost aleși și o misiune a acestora.

O școală nu poate atinge excelența dacă nu este în atenția comunității locale și dacă comunitatea locală nu constrânge administrația locală să-și îndeplinească atribuțiile. Nu putem vorbi de calitate în educație, dacă nu este un deziderat comun pentru întreaga societate. Asigurarea calității în școala noastră este un deziderat care se realizează treptat cuprinzând toate aspectele procesului educațional, pornind de la calitatea actului educațional, implicarea elevilor în activitățile extra-curriculare, realizarea de programe, scheme de învățare prin muncă pentru elevi, programe remediale, sprijinirea parteneriatelor și a proiectelor educaționale, consiliere și îndrumare în sprijinul tranziției de la școală la viața activă, monitorizarea inserției tinerilor absolvenți pe piața muncii, implicarea activă a părinților și a comunității locale în viața școlii.

Asigurarea calității educației este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de elaborare, planificare și implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizația furnizoare de educație satisface standardele de calitate. Asigurarea calității exprimă capacitatea unei organizații furnizoare de a oferi programe de educație, în conformitate cu standardele anunțate. Ea este astfel promovată încât să conducă la îmbunătățirea continuă a calității educației.

Schimbările profunde pe care le trăim la nivel social, economic, politic, cultural, tehnologic influențează și sistemul de învățământ. Pentru a face față noilor exigențe, cadrele atrase în cariera didactică trebuie să aibă aptitudinile necesare, să fie bine pregătite și motivate pentru această profesie. Este foarte importantă formarea inițială a cadrelor didactice, dar la fel de importantă s-a dovedit a fi și perfecționarea profesională continuă a acestora. Pentru a realiza o educație de calitate, în condițiile actuale, este imperios necesară utilizarea a noi metode de lucru cu copiii (metode activ-participative, studii de caz, proiecte, portofolii, lucrul în echipă, parteneriate) menite să valorifice potențialul individual și să fie centrate pe nevoile fiecărui copil.

Pentru ca profesorii să poată dezvolta la elevi noi competențe de comunicare, creativitatea, curiozitatea intelectuală, gândirea critică, capacități de colaborare, trebuie ca, în primul rând, sistemul de formare continuă a cadrelor didactice să capete o nouă orientare. Astfel, metodele tradiționale, prin care copiii doar asimilau cunoștințe, sunt înlocuite de metodele active care înlătură comunicarea stereotipă și promovează manifestările libere ale copiilor.

Bibliografie:

1. Iosifescu, Șerban, Calitatea educației, Suportul de curs, București, 2007;
2. Legea privind asigurarea calității educației, nr. 75/2005.
EURYDICE. Rețeaua de Informare despre Educație în Comunitatea Europeană, 1997;
Metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, anexă la O.M. Nr. 5720/20. 10. 2009.

ABORDARE ÎN ERA DIGITALĂ PRIVIND ALTERNAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN SISTEM SINCRON ȘI ASINCRON

Prof. Șerban Adrian
Palatul Copiilor Alexandria

În urma deciziei de întrerupere a cursurilor, în conformitate cu prevederile art. 1 din Hotărârea Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență nr. 6/09.03.2020, cu prevederile din Adresa Ministerului Educației și Cercetării nr. 79 din 10.03.2020, coroborate cu prevederile din Decretul Președintelui României nr. 195 din 16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, începând cu jumătatea lunii martie 2020, odată cu aplicarea unor demersuri similare și în alte sisteme de educație din întreaga lume, școala românească s-a mutat, constrânsă de contextul pandemic alarmant, din sala de clasă în mediul virtual, înlocuind învățarea „față în față” cu învățarea electronică, realizată prin intermediul tehnologiilor de rețea.

Pe acest fond, îngrijorările generate de consecințele expunerii îndelungate a elevilor la dispozitivele electronice au condus la formularea de către autoritățile din M.E. a unei recomandări adresate tuturor cadrelor didactice care desfășoară activități de învățare on line prin care se sugerează alternarea învățării sincron cu cea asincron. Concepte împrumutate din educația adulților, activitățile de învățare online, sincron și asincron, necesită nuanțări multiple și adaptări particularizate prin aplicarea lor în demersurile didactice din toate sistemele de învățământ.

Învățarea sincron:

- Este bazată pe învățare online care se petrece prin conexiune directă, în timp real.
- Produce un eveniment educațional în cadrul căruia elevii se angajează toți în învățare, în același timp, prin participare directă.
- Reproduce, în anumite limite, contextul de învățare clasic, în regim „față în față”, ghidat riguros de profesor.

Învățarea asincron:

Generează un proces de învățare independentă, care presupune întreruperea fluxului deconexiune directă la grup, deși poate include și valorificarea dispozitivelor electronice.

- Elevii învață aceleași conținuturi, în momente diferite și în ritmuri de lucru proprii.
- Presupune un model de învățare autoghidat, adaptat nevoilor individuale ale elevilor.

De ce se recomandă alternarea activităților de învățare în sistem sincron și asincron?

AVANTAJE ale învățării sincron:

1. Favorizează interacțiunea, cultivând natura socială a procesului de învățare.

2. Permite acordarea feedback-ului și realizarea schimbului de idei, în mod instantaneu.

3. Facilitează aplicarea unui scenariu de învățare riguros, controlat de cadrul didactic.

AVANTAJE ale învățării asincron:

1. Implică o doză mare de flexibilitate și oferă elevilor posibilitatea de a învăța în ritmul propriu.

2. Oferă mai mult timp pentru reflecție și pentru aprofundarea elementelor de detaliu ale conținuturilor învățate.

3. Elimină riscurile expunerii prelungite la contactul cu dispozitivele electronice.

Strategii de lucru pentru învățarea asincron:

Pe fondul acutizării crizei epidemiologice, sute de mii de profesori din întreaga lume au fost constrânși să se reinventeze și să-și reconfigureze mijloacele și metodele de lucru, astfel încât învățarea să rămână un proces activ, eficient și continuu, în rândul elevilor. Transferul procesului didactic din sala de clasă în mediul virtual și alternarea activităților de învățare online sincron și asincron au generat necesitatea acută a unor adaptări particularizate la specificul vârstelor școlare, în strategiile de lucru ale cadrelor didactice.

SUGESTII PENTRU PROFESORI:

1. Creează o agendă dinamică ce propune experiențe de învățare angajante pentru elevi! CUM? Profesorul integrează în lecții notițe, filme, tutoriale, instrucțiuni înregistrate.

2. Fă lecțiile interactive!

CUM? Profesorul folosește *Visible Thinking Routines* de tipul: „Fă acum!”

3. Recomandă-le ritmul!

CUM? Profesorul stabilește un anumit ritm pentru completarea modulelor de lucru, impunând un management riguros al timpului.

4. Repartizează-le obiective și livrabile clare!

CUM? Profesorul trebuie să conștientizeze elevii că trebuie să atingă obiective clare și să completeze livrabile atent definite care să îi stimuleze pe aceștia să reflecteze asupra propriei învățări.

5. Furnizează-le feedback pe parcurs!

CUM? Profesorul include în planul de lucru anumite Check-points reprezentate prin: chestionare on line, întâlniri zoom, discuții pe WhatsApp pentru a se asigura că elevii au asimilat noile conținuturi și pot trece în etapa următoare din procesul de învățare.

Cum integrăm, în programul școlar curent, activitățile asincron?

Cadrul legislativ actual nu reglementează, dar nici nu îngrădește, prin prevederi explicite, modalități de valorificare a activităților asincron. În acest context, pentru o aplicare adecvată, unitară și în spiritul logicii didactice a art. 13, litera a) din *Ordinul 6200/16.12.2020*, pot fi propuse două strategii distincte:

1. Fixarea, la nivelul fiecărei arii curriculare din unitatea de învățământ, în funcție de specificul disciplinelor de studiu, a intervalului de timp destinat activităților asincron și a modalităților de integrare a acestor activități în programul zilnic/săptămânal al formațiunilor de studiu;

2. Stabilirea, prin hotărâre a Consiliului de administrație al unității de învățământ, a unei strategii unitare de integrare a activităților de învățare în regim asincron. În acest caz, orarul elevilor și al cadrelor didactice din fiecare unitate de învățământ ar trebui să reflecte clar alternarea activităților on line desfășurate sincron cu activitățile de învățare proiectate a se desfășura în sistem

asincron.

CONCLUZII

Valorificate ca alternative ale învățării clasice, pe fondul crizei educaționale generate de pandemia SARS-CoV-2, activitățile de învățare on line de tip sincron și asincron, împrumutate din educația adulților, își vor găsi loc, prin adaptări și particularizări adecvate, tot mai mult în școala viitorului și vor face parte, cu certitudine, din arsenalul strategiilor de lucru ale didacticii post-pandemice, determinând evoluția educației globale spre un alt nivel.

Bibliografie:

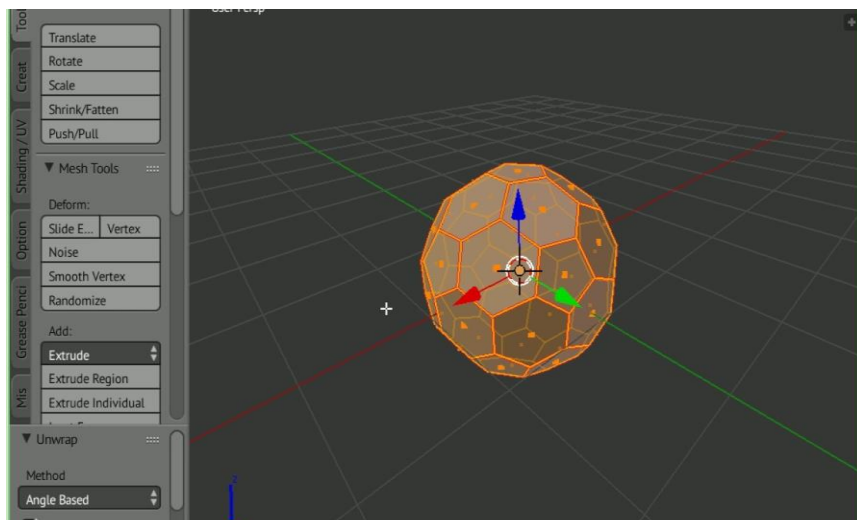
1. Ceobanu, Ciprian (2016), *Învățarea în mediul virtual*, Editura Polirom, Iași.
2. Ceobanu, Ciprian; Cucoș, Constantin; Istrate, Olimpius; Pânișoară, Ion-Ovidiu (2020), *Educația digitală*, Editura Polirom, Iași,
3. Cucoș, Constantin (2006), *Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării*, Editura Polirom, Iași, 2006.
4. Farrel, Glen M. (2001), *The Chancing Faces of Virtual Education*, Rapport prepared by The Commonwealth of Learning, in <http://www.col.org/virtualed>
5. Făt, Silvia & Adrian Labăr (2009), *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă*. București.

IMPORTANTA MATEMATICII IN DEZVOLTAREA JOCURILOR VIDEO

Prof. Tudor Iustina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”

Matematica reprezintă baza fundamentală pentru dezvoltarea și designul unui joc de succes. De la capacitatea de a calcula traiectoria unui glonț lansat în Counter Strike, până la crearea unui simplu obiect de mobilier, totul se rezumă la formule matematice. Cum poate mai exact matematica să survină în crearea tuturor obiectelor în jocurile video? Îți voi detalia imediat.

Sa luăm exemplul unei mingii de fotbal:

Dacă privim atent, mingea este compusă dintr-o mulțime de hexagoane alăturate între ele, formând o sferă. Folosindu-ne de exact aceleași hexagoane, doar că la o dimensiune mai mare, putem forma un obiect precum un om de zăpadă:

Cu cât numărul de hexagoane existente într-un obiect este mai mare, cu atât acesta va fi mai bine definit. Spre exemplu, caracterul

principal din Assassin's Creed are aproximativ 150.000 hexagoane, în timp ce mingea noastră are în jur de 20.

Un alt rol esențial al matematicii în viața unui dezvoltator de jocuri îl constituie unghiurile. Pentru a explica mai clar, vom lua exemplul unui joc virtual de tenis.

În momentul în care mingea va fi lovită de paleta, aceasta poate lua mai multe traiectorii. După cum am învățat și la matematică, unghiul reprezintă distanța dintre 2 drepte ce au originea comună. În cazul nostru, originea este reprezentată de locul unde paleta lovește mingea. O dreaptă este obligatoriu cea portocalie (0°), iar a doua dreaptă poate fi oricare dintre cele două (mov și negru) în funcție de cât de puternică este lovitura tenismenului.

Ați observat vreodată că în jocuri precum PUBG, CS:GO sau Fortnite, sunetul pașilor devine din ce în ce mai puternic în momentul în care alți jucători se apropie de noi? Ei bine, această tehnică nu folosește nimic altceva decât conceptul de segmente învățat în școala generală.

Spre exemplu, pașii primului inamic aflat la 5 metri se vor auzi mai puternic decât pașii celui de al doilea inamic aflat la 10 metri. În situația în care și cel de-al doilea inamic se va apropia tot la 5 metri, pașii ambilor adversari se vor auzi la fel de puternic.

Toata lumea s-a jucat cel puțin o dată în viață un joc

cu mașini, fie el din seria Need for Speed sau un simplu simulator de condus pe telefon. La fel ca și în viața reală, unul dintre cele mai importante componente ale unui vehicul îl constituie roțile, iar pentru ca deplasarea să fie posibilă, roțile trebuie să fie rotunde.

Și în cazul roților din jocurile video, ne reîntâlnim cu un concept învățat în școala generală, anume cercul. Fără a cunoaște formula de determinare a lungimii cercului ($L = 2\pi R$) nu am avea cum să calculăm numărul de învârtiri complete ale unei roți. Astfel, știind lungimea cercului, putem face ca

rotațiile executate de roata să fie direct proporționale cu viteza de deplasare a mașinii, la fel ca și în viața reală.

Toate conceptele din matematică au un rol în viața unui dezvoltator de jocuri, iar împreună cu informatica și anumite cunoștințe de fenomene fizice (precum gravitatea), oricine își poate transpune ideile în jocuri prin intermediul unor editoare de dezvoltare gratuite precum Unity 3D sau Unreal Engine.

ROLUL CADRULUI DIDACTIC ÎN FORMAREA APTITUDINILOR MATEMATICE LA ELEVI

Prof. Udma Arleziana Emilia

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Roșiorii de Vede

Prof. Joița Maria-Magdalena

Școala Gimnazială nr. 156 București

Dat fiind rolul pe care îl au aptitudinile în activitatea omului, necesitățile practice au generat încă din cele mai vechi timpuri un viu interes față de problema acestor particularități ale personalității. Aptitudinea este o formațiune psihologică complexă la nivelul personalității, care, bazată pe un anumit nivel de organizare și funcționalitate al proceselor și funcțiilor psihice – modelate sub forma unui sistem de acțiuni și operații interiorizate constituit genetic conform modelului extern al unui anumit gen de activitate – și pe o dinamică specifică a elementelor sale componente, ca urmare a interacțiunii continue cu sistemul de solicitări al activității, facilitează un comportament eficient al individului în cadrul acestei activități.

Ca orice știință, matematica a fost creată de om. Prin urmare, apariția matematicii, chiar și în formele sale inițiale, a fost condiționată de existența capacității omului de a desprinde din realitatea obiectivă anumite relații cantitative și de a opera cu ele. Aptitudinea matematică reprezintă o componentă specifică a personalității, o substructură a acesteia, relativ independentă, formată din componente cognitive, afectiv-motivaționale și volitive, elaborată în ontogeneză prin adaptări succesive ale copilului și tânărului la modelele matematicii externe, oferite de societate și, care, pe măsura constituirii, facilitează obținerea de performanțe școlare, eventual și profesionale, superioare mediei elevilor de aceeași vârstă sau persoanelor cu o pregătire școlară similară. Referindu-ne la învățarea matematicii în școală, constatăm că există elevi care, încă din primele etape ale învățării aritmeticii, dau dovadă de multă ușurință și rapiditate în privința înțelegerii și operării cu numere și relații cantitative, în timp ce alții se descurcă mult mai greu. Dar aceasta nu înseamnă că cei din a doua categorie nu ar dispune de un minim de aptitudini pentru înțelegerea cunoștințelor matematice cuprinse în programele școlii primare sau chiar ale liceului și nici că problema aptitudinilor matematice ar fi aici lipsită de conținut specific. Metodele și măiestria pedagogică joacă un rol hotărâtor în reușita matematică a elevilor, însă aceasta nu explică totul. La același profesor și în aceleași condiții de școlarizare, unii elevi obțin performanțe deosebite, adesea mult superioare mediei clasei din care fac parte, în timp ce alții abia reușesc să facă față unor cerințe minime, deși efortul depus poate fi la fel de substanțial. Desigur, relațiile dintre cele două grupe de elevi, mai exact dintre factorii care determină diferențierea lor, sunt mult mai complexe. Simplificarea făcută nu are alt scop decât de a scoate în evidență importanța care trebuie acordată problemei aptitudinilor matematice și muncii diferențiate cu elevii.

Aptitudinea matematică nu poate exista fără matematică, deci această creație umană pe plan social istoric are caracter primordial. Omul poate fi înzestrat într-o măsură mai mică sau mai mare cu premisele fiziologice și psihologice ale aptitudinii matematice, dar însăși aptitudinea se structurează pe baza acestor premise numai în urma contactului activ cu matematica, în urma activității în domeniul matematicii. Matematica, în continuă dezvoltare, determină structurarea tot mai eficientă a

aptitudinii matematice. „Omul nu se naște cu aptitudini matematice. Ereditar sunt determinate doar potențialitățile unor procese cognitive, a unor particularități ale proceselor de gândire. În contactul activ cu lumea obiectelor și fenomenelor naturale, cu societatea, cu tehnica și cultura, din aceste potențialități se realizează treptat aceste funcții psihice, cum ar fi, de exemplu, cea de analiză și sinteză, de abstractizare și generalizare, de raportat la variabil, capacitatea tranzitivității, capacitatea de a realiza grupări, serieri, etc. prin acestea se creează condițiile subiective ale receptivității față de matematică.”

A stabili ce pondere anume au în structura aptitudinilor matematice cele două grupe de factori este, desigur, aproape imposibil. Termenii puși în relație nu au conținuturi clar distincte, iar interacțiunea lor îmbracă forme individuale de manifestare. Foarte probabil, rolul factorilor ereditari este maxim, în cazul matematicienilor de geniu și minim sau mediu în cazul oamenilor obișnuiți.

Eficiența procesului de structurare a aptitudinii matematice depinde de mai mulți factori. În primul rând depinde de gradul de dezvoltare a funcțiilor mentale necesare pentru constituirea aptitudinii matematice (analiză – sinteză, generalizare, abstractizare, capacitatea de concentrare, etc.). Bineînțeles, la rândul lor, și aceste funcții mentale depind de potențialitățile ereditare și de condițiile în care aceste potențialități se realizează.

În al doilea rând, eficiența procesului de structurare depinde de felul contactului cu matematica, de măsura în care acest contact are un caracter activ sau pasiv, de metodele învățământului matematic etc. Structurarea aptitudinii matematice depinde și de factorii motivaționali ca interesul, aspirațiile, perseverența subiectului, precum și de satisfacțiile pe care acesta le găsește în preocupările matematice.

Un rol deosebit poate să aibă, în formarea aptitudinilor matematice, personalitatea profesorului de matematică care, prin măiestria sa pedagogică, poate să contribuie, nu numai nemijlocit, la formarea calităților intelectuale necesare în activitatea matematică a elevilor, ci și mijlocit, prin crearea interesului, prin încurajare, adică prin intermediul factorilor motivaționali.

Alt rol important în dezvoltarea aptitudinii matematice îl are factorul interpersonal, adică relațiile dintre elev și profesor, precum și factorul emoțional. Activitatea în domeniul matematicii solicită o încordare mentală destul de serioasă și stările de anxietate, emoțiile puternice, create în relațiile interpersonale neadecvate dintre elev și profesor, nu pot decât să inhibe structurarea eficientă a aptitudinii matematice.

Principalele componente ale aptitudinii matematice la elevi sunt:

a) Capacitatea de orientare adecvată în sarcina dată. Aceasta este principala caracteristică a elevilor cu aptitudini matematice superior dezvoltate și se exprimă în putința de a sesiza, imediat sau după o perioadă scurtă de tatonare, întrebarea sau sensul exact al problemei și de a intui sau înțelege structura sa de bază. O asemenea caracteristică nu se relevă în modul de a proceda al elevilor slabi la matematică. Aceștia nu sunt capabili de a se ridica cu suficientă ușurință și efort acceptabil până la faza de percepere a tuturor datelor, fază absolut necesară în dezvoltarea oricărui tip de probleme. Ei rămân dependenți de natura și modul de formulare a datelor și cerințelor unei probleme. Cu alte cuvinte, elevii buni la matematică se caracterizează prin predominarea tipului global, sintetic de orientare în problemă, tip bazat pe centrarea atenției în raport cu elementele cheie ale acesteia, în timp ce elevii slabi la matematică realizează de obicei o orientare de tip parțial, fragmentar, limitat la câteva date și operații, nu întotdeauna esențiale, dar de cele mai multe ori insuficiente pentru găsirea soluției corecte.

b) Experiența logico – matematică, în sensul de calitate psihică specifică proceselor prin care se realizează perceperea, prelucrarea și utilizarea informației matematice. Aptitudinile matematice se formează și se dezvoltă în strânsă legătură cu întreaga experiență de viață a copilului, cu cea matematică în primul rând. În perioada miciei școlarități se formează, pe baza însușirii unor reguli, o serie de algoritmi ai activității intelectuale, care dobândesc caracterul de „automatisme”. O parte dintre ei devin treptat elemente componente ale algoritmului general al gândirii, sub forma specifică de pricepere. Ca parte a operativității specifice, algoritmi joacă un rol important în dezvoltarea aptitudinii matematice. Alături de cunoștințe, aceștia servesc la elaborarea sau alegerea strategiilor și procedeele euristice folosite în procesul de rezolvare a problemelor.

c) Capacitatea de generalizare în sfera obiectelor și relațiilor matematice, se relevă cu claritate în sarcinile a căror rezolvare este funcție de deprinderea unei reguli, a unui algoritm de rezolvare.

d) Capacitatea de percepere și reprezentare a figurilor și relațiilor spațiale, apare în probele cu conținut figural, în multe probleme de matematică elementară și superioară, în activități tehnice, artistice etc.

e) Flexibilitatea gândirii. Aceasta saturează semnificativ acele probe care solicită, cu precădere, capacitățile de orientare și reorientare a subiectului, de restructurare a câmpului perceptiv, de renunțare la un mod greșit sau unilateral de rezolvare și de găsire a celui corect sau a unei variante alternative, de stabilire a unui număr cât mai mare de relații între elementele unei probleme date etc.

f) Capacitatea de memorare a datelor, relațiilor și operațiilor matematice, este un element clar de diferențiere a elevilor, atât în privința orientării lor generale, cât și a particularităților legate de perceperea, păstrarea și utilizarea informației matematice.

g) Dintre calitățile atenției, sunt puternic semnificative, pentru determinarea succesului elevilor în activitățile cu caracter matematic, următoarele: modul de orientare în sarcina dată, flexibilitatea perceptivă și operatorie, cantitatea și volumul datelor efectiv utilizate și capacitatea de concentrare asupra activității desfășurate. Aceste însușiri contribuie substanțial, atât la formarea unei imagini generale cu privire la structura și circumstanțele acțiunii, cât și la controlul desfășurării acesteia, la confruntarea permanentă dintre modul ideal (mîntal) și rezultatul efectiv obținut (concret, real).

h) Motivele, ca mobiluri interne ale conduitei, ca elemente de activare, susținere și direcționare a oricărei activități, au un rol important în învățarea matematicii școlare. Ele asigură, împreună cu trăirile afectiv – emotive, energia necesară în efectuarea diferitelor acțiuni și operații, reglează conduita și modul specific de raportare a subiectului la o problemă sau alta.

Coloratura efectivă a relației elev – matematică se exprimă prin stări de satisfacție, bucurie sau tristețe, curaj sau frică, încredere sau îndoială etc. fără luarea în considerare a acestor trăiri ar fi imposibil de explicat anumite caracteristici ale activității matematice a elevilor: direcționarea, amplexarea, frecvența, selectivitatea și, evident, eficiența.

i) Calitățile legate de organizarea și autocontrolul activității, de depășire a obstacolelor interne și externe care apar pe parcursul învățării și utilizării matematicii, de modul cum se face comunicarea cu ceilalți oameni, de modul în care se face raportarea la sistemul de valori materiale și spirituale, în primul rând la cele cu caracter matematic propriu-zis etc.

În concluzie, aptitudinile matematice, asemănător cu celelalte aptitudini, reprezintă o structură care se realizează pe baza potențialității, dar numai în cursul și în urma activității, deci, ele trebuie privite ca rezultate ale dezvoltării, ale interacțiunii dintre individ și condițiile sale de mediu socio - economic, științific, tehnic și cultural. Caracterul lor, mai mult sau mai puțin creator, depinde de felul

în care se realizează modelarea potențialităților ereditare de către factorii ambientali, de conținutul și caracteristicile activităților desfășurate de copil – a celei de învățare a matematicii, în primul rând. La baza înțelegerii procesului de formare și dezvoltare a aptitudinilor matematice se află ideea că între conținutul învățării și capacitățile intelectuale ale copilului există strânse raporturi de determinare, de condiționare reciprocă. Acumularea de cunoștințe, priceperi și deprinderi duce la dezvoltarea și transformarea calitativă a schemelor de cunoaștere și acțiune matematică, iar acestea, la rândul lor, reglează cantitatea și calitatea achizițiilor școlare. Efectul învățării devine maxim când între cei doi termeni ai relației se stabilește un echilibru optim, ceea ce se poate realiza prin modul de organizare a activității și prin folosirea celor mai adecvate căi și mijloace de instruire și educare.

Dintre metodele moderne, mai frecvent și insistent indicate pentru cultivarea aptitudinilor matematice la elevi, menționăm: trecerea treptată de la acțiuni concrete (cu obiecte materiale sau materializate) la operații abstracte, de la date și condiții evidente la cerințe și relații implicate, ascunse, de la necunoscute simple la nedeterminări ample, complexe; folosirea de metode și procedee euristice; învățarea prin cercetare-problematizare; formularea de probleme, unele cu date și relații cunoscute, altele cu caracter propriu.

O preocupare de larg interes, atât pentru profesori, cât și pentru elevi, o constituie cunoașterea aptitudinilor matematice în activitatea de învățare școlară.

Dintre metodele mai des folosite în acest scop menționăm următoarele: analiza notelor școlare, testele de aptitudini și cunoștințe (aplicate colectiv), observarea și fișele de observație și probele formative (aplicate individual).

Bibliografie:

Mitrofan, N. – 1988, Aptitudinea pedagogică, Ed. Academiei Române, București.

SOFTUL EDUCAȚIONAL, MIJLOC EFICIENT ÎN REALIZAREA UNUI ÎNVĂȚĂMÂNT FORMATIV

*Prof. Vijă Daniela Ramona
Casa Corpului Didactic Teleorman*

“Educația are dificila misiune de a transmite o cultură acumulată de secole, dar și o pregătire pentru un viitor în bună măsură imprevizibil” (Jacques Delors)

Sistemul de educație trebuie să pregătească în mod real elevul pentru viața de dincolo de zidurile școlii, dezvoltându-i competențele cheie care îi pot asigura succesul social. Având în vedere tehnologizarea și utilizarea sistemelor computerizate în toate domeniile financiar-bancare, proiectare, statistică, industrie și la scară largă deja în sănătate, un rol important în inserția pe piața muncii a absolvenților de liceu o are formarea de competențe digitale avansate.

În contextul societății moderne actuale, datorită faptului că întreaga lume tinde să se transforme într-o societate informațională, apare nevoia ca, încă de la cele mai fragede vârste, copiii să fie pregătiți pentru un contact benefic cu lumea în care trăiesc, prin intermediul calculatorului. În

procesul educativ se utilizează metode activ-participative, bazate pe modelare și simulare, metode care utilizează noile tehnologii cum sunt: platforme de învățare (exemplu: AEL), filme, tutoriale, prezentări animate cu conținut științific, etc.

Calculatorul simulează procese și fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență. Astfel, prin intermediul lui, se oferă elevilor, modelări, justificări și ilustrări ale proceselor și conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor și fenomenelor neobservate sau greu observabile din diferite motive.

Sub denumirea de software didactic/ educațional, o gamă largă de materiale electronice (pe suport digital/ multimedia) sunt dezvoltate pentru a simplifica procesul de educație: hărți, dicționare, enciclopedii, filme didactice, prezentări în diverse formate, cărți (e-books), teste, tutoriale, simulări, software ce formează abilitați, software de exersare, jocuri didactice etc. Computerul și materialele electronice/ multimedia sunt utilizate ca suport în predare, învățare, evaluare sau ca mijloc de comunicare (pentru realizarea unor sarcini individuale etc.).

Software Educațional reprezintă orice produs software în orice format ce poate fi utilizat pe orice calculator și care reprezintă un subiect, o temă, un experiment, o lecție, un curs, etc., fiind o alternativă față de metodele educaționale tradiționale (tabla, creta, etc.).

Softul educațional este un program proiectat pentru a fi folosit în procesul de predare – învățare – evaluare, fiind un mijloc de instruire interactiv, care oferă posibilitate de individualizare. Este realizat în funcție de anumite cerințe pedagogice (conținut specific, caracteristici ale grupului țintă, obiective comportamentale și anumite cerințe tehnice: asigurarea unei interacțiuni individualizate, a feedback-ului secvențial și a evaluării formative).

Calitatea unui soft educațional este dată de gradul de interacțiune cu utilizatorul (elevul) – de aceasta depinde măsura în care se produce învățarea – și de flexibilitatea programului care presupune individualizarea parcursului în funcție de reacțiile elevului.

Soft-urile de tip tutorial sunt mai potrivite pentru școlarii mici, în timp ce soft-urile investigative sunt recomandate mai ales elevilor mai mari. Avantajul utilizării soft-urilor tutoriale este acela că întregul demers este perceput ca un joc, activitatea de învățare este foarte atractivă. Softul educațional organizat și desfășurat metodic cu ajutorul calculatorului constituie un mijloc eficient de recuperare a elevilor cu dificultăți la învățătură.

În predarea variatelor discipline: chimie, fizică, matematică, geografie, biologie, psihologie, se folosesc în prezent pe scară largă soft-urile educaționale, adică lecții interactive adaptate nivelelor de vârstă și claselor respective. Astfel, calculatorul este cel care oferă instruirea elevilor, fiecare lecție urmând niște secvențe și fiind dirijată de profesor, cel care stabilește și obiectivele educaționale. De multe ori, calculatorul oferă și modalități de exercițiu după ce conținuturile lecției au fost prezentate, pentru predarea unor elemente de bază, așa cum sunt operațiile aritmetice – adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea. La finalul secvențelor de învățare, există și posibilitatea ca elevii să fie testați pentru a conștientiza informațiile pe care le-au memorat și înțeles și pentru a corecta eventualele erori sau lacune. Testarea se realizează de obicei prin intermediul itemilor cu alegere multiplă, elevilor dându-li-se astfel posibilitatea de a reveni asupra celor învățate și de a consolida informația. Simulările utilizate în cadrul lecțiilor virtuale sunt de multe ori spectaculoase pentru elevi. Astfel, ei pot vedea cum se formează, de exemplu, formele de relief, pot asista la experimente de fizică sau de chimie, sau pot vizualiza rotirea în spațiu a diferitelor forme geometrice. Înțelegerea diferitelor procese și fenomene este mult ușurată prin oferirea unui suport vizual elevilor, iar aceștia devin mult mai motivați să participe la lecție și să învețe.

Astfel, softurile educaționale prezintă o serie de avantaje incontestabile: furnizează un mare volum de date; asigură o instruire individualizată; favorizează parcurgerea unor secvențe de instruire complexe prin pași mici, adaptați nevoilor individuale de progres în învățare; facilitează realizarea unui feedback rapid și eficient; oferă posibilitatea simulării unor procese greu sau imposibil de accesat în mod direct; stimulează implicarea activă a copilului în învățare;

După funcția pedagogică pe care o pot îndeplini într-un proces de instruire: exersare, prezentare interactivă de noi cunoștințe, prezentarea unor modele ale unor fenomene reale (simulare), testarea cunoștințelor, dezvoltarea unor capacități sau aptitudini printr-o activitate de joc, softurile educaționale se pot clasifica:

1. Softuri de exersare – intervin ca un supliment al lecției din clasă, realizând exersarea individuală necesară însușirii de noi date, proceduri, tehnici sau formării unor deprinderi specifice; ele îl ajută pe dascăl să realizeze activitatea de exersare, permițând fiecărui elev să lucreze în ritm propriu și să aibă mereu aprecierea corectitudinii răspunsului dat.

2. Softuri de prezentare de noi cunoștințe – creează un dialog (asemănător dialogului profesor-elev) între elev și programul respectiv. Interacțiunea poate fi controlată de computer (dialog tutorial) sau de elev (dialog de investigare).

3. Softuri de simulare – permit reprezentarea controlată a unor fenomene prin intermediul unor modele cu comportament analog. Prin lucrul cu modelul se oferă posibilitatea modificării unor parametri și observării modului cum se schimbă comportamentul sistemului.

4. Softuri pentru testarea cunoștințelor – reprezintă poate gama cea mai variată, întrucât specificitatea lor depinde de mai mulți factori: momentul testării, scopul testării, tipologia interacțiunii (feed-back imediat sau nu).

5. Softuri educative – în care sub forma unui joc se atinge un scop didactic, prin aplicarea inteligenta a unui set de reguli elevul este implicat într-un proces de rezolvare de probleme/ situații;

Una din caracteristicile de primă importanță ale unui soft educațional este calitatea interacțiunii cu elevul; de ea depinde măsura în care se produce învățarea. O altă caracteristică este flexibilitatea. Modul în care este proiectat softul cu care va interacționa elevul, va evidenția o individualizare a parcursului în raport cu reacțiile elevului, cu posibilitățile de relevare a dificultăților în parcurgerea programului și de reglare a instruirii.

Din acest punct de vedere unele softuri sunt centrate pe elev (cuprind și sarcinile de lucru care să asigure învățarea), altele sunt centrate pe profesor (prezintă conținuturile, dar nu-și propun și exersarea).

Softul educațional încurajează construcția activă a cunoștințelor, asigură un context semnificativ pentru învățare, promovează reflexia, eliberează elevul de multe activități de rutina și stimulează activitatea intelectuală.

Bibliografie:

- Adăscăliței, A., *Instruire asistată de calculator: didactică informatică*, Polirom, 2007
- Brut, M., *Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern*, Iași, Polirom, 2006.
- Stoica – *Sinteze de pedagogie și psihologie*, Editura Universitaria, Craiova, 1992.
- Miron Ionescu, Ioan Radu, *Didactica moderna*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.

